

[1974 சனவரி 21]

(ஆ) 1974-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி, தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த, பதவிக்கால நீட்டிப்பு) (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, 1974-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி, தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த, பதவிக்கால நீட்டிப்பு) (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இச்சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

4. ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம் (தொடர்ச்சி)

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய அன்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரித்தான தந்தை பெரியார் அவர்களின் மறைவுக்கு வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, நாட்டுக்கு அவர்கள் செய்த தொண்டைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்களுடைய கொள்கையை வழி நடத்த வேண்டுமென்பதற்காக திட்டமிட்டு இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 19 புதிய நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருப்பது மிகவும் வரவேற்கக் கூடியதொன்றாகும். பெரியார் கால்வாய் மேம்பாடு செய்தல், புதிய ஏரிகள் அமைத்தல், தடைபடா நீர்ப்பாசன வசதி செய்தல் ஆகியவற்றிற்கு ரூ. 30 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், ஏரி, குளங்களைச் சீராக்க ரூ. 15 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படித் திட்டங்களை அரசு மேற்கொண்டிருந்த போதிலும், இன்று முக்கியமாக

1974 சனவரி 21] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பு தீர்ப்பாசனத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருப்பது வரவேற்கக்கூடியதே. இன்றைக்குப் புதிய குளங்களை அமைப்பதற்கும், க்ஷீண திசையில் இருக்கும் ஏரிகளைப் புதுப்பிப்பதற்கும், அதைச் சீரமைப்பதற்கும் தேவையான திட்டங்களைப் போட்டிருப்பது வரவேற்க வேண்டியதொன்றாகும்.

மின் உற்பத்திக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பது பாராட்டக் கூடியதே. அதோடு, நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டும் வேலையை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அழுத்தம் திருத்தமாக மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. அதை மத்திய அரசு செவ்வனே செய்து தந்தால், நம்முடைய நாட்டில் மின் தட்டுப்பாடு இருக்காது. உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும். கிராமங்களில் குடி நீர் திட்டம் கொண்டு வருவது மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு உரத்தொழிற்சாலை உருவாக்குவதற்கும் திட்டம் தீட்டியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். தூத்துக்குடியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற உரத்தொழிற்சாலை 1974 சூன் திங்களில் உர உற்பத்தியை முழு மூச்சில் தொடங்கும் என்பது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. அதுபோக, முக்கியமாக இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 8 சர்க்கரை ஆலைகளை ஆரம்பிக்கத் திட்டம் இட்டு இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

அது போக இன்றைக்கு உர விநியோகத்தில் ஒரு சிக்கலான போக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நமக்கு உரத்தட்டுப்பாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இருக்கிற உரத்தை செவ்வனே வழங்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள். இருக்கக்கூடிய உரத்தை மார்க்கெடிங் சொசைடி லாபத்திற்காக விநியோகிக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ரூ. 930-க்கு வாங்கிய உரம் ரூ. 1,030-க்கு விற்கப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட ரூ. 100 ஊடே இருக்கக் கூடிய செலவு அல்லது ஆதாயம் என்ற கணக்கில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதை விவசாய மக்கள் தான் பொறுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த லாபம் மார்க்கெடிங் சொசைடி அல்லது

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா] [1974 சனவரி 21]

மார்க்கெடிங் பெட்ரேஷன் சேருகிறது. உற்பத்திப் பொருள்களை செவ்வனே மார்கெட் பண்ணுவதற்காக மார்க்கெடிங் சொசைடி உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அது போக மார்க்கெடிங் காம்ப்ளெக்ஸ் போன்றவகைகளுக்காக மார்க்கெடிங் சொசைடி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விதை உற்பத்தி செய்யலாம், ரைஸ் மில் வைத்து நடத்தலாம். அதற்காக மாடர்ன் ரைஸ் மில்கள் கூட உருவாக்கப்பட்டிருந்தன, அந்த வேலைகளை யெல்லாம் அவர்கள் செய்வதற்கு முன்வராமல் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனிடம் மாடர்ன் ரைஸ் மில்கள் ஒப்படைக்கப் பட்டுவிட்டன. இப்படி யெல்லாம் நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு கெரோசின் டிஸ்டிரிப்யூஷன், பெர்டிலைசர் டிஸ்டிரிப்யூஷன் செய்து லாபத்தை அடைந்து, அதன் மூலம் மார்க்கெடிங் சொசைடி உயிருடன் இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது அவ்வளவு சாலச் சிறந்தது அல்ல.

எதற்காக மார்க்கெடிங் சொசைடி உருவாக்கப்பட்டது என்றால், மக்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களை செவ்வனே மார்கெட் பண்ணுவதற்கு செயல்படுவதற்காகத் தான். காமன் மார்கெட் உண்டாக்குவதற்கு மார்க்கெடிங் சொசைடி செயல்பட வேண்டும். சில பொருட்களை அன்னிய நாட்டிற்குக் கொண்டு போகலாம். உளுந்து, பருப்பு ஆகியவைகளை நாம் வாங்குவதற்கு வழி செய்யலாம். ஆனால் அவர்களை வைத்து உரம் விநியோகம் செய்வதற்கு வழிவகைகள் வகுப்பது சாலச்சிறந்தது அல்ல. அதை மாற்றி அமைப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வர வேண்டும்.

உரகார்டு மூலம் விநியோகம் கூட நன்றாகச் செயல்படவில்லை. ஏல்லோருக்கும் கார்டுகள் கொடுக்கிறோம். அவைகள் சரியாகக் கொடுக்கப்படுகின்றதா, விவசாயிகளுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்று ஃபாலோ அப் ஆக்ஷன் இல்லை. நமக்கு மத்திய சர்க்காருடைய உதவி ஒரு பக்கம் குறைவாக இருந்தாலும், உலகத்திலேயே உரத் தட்டுப்பாடு இருக்கிற சமயத்தில்,

1974 சனவரி 21] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

இருக்கிற உரத்தை ஒழுங்காக விநியோகம் செய்தோம், தமிழ் நாட்டில் உர விநியோகத்தில் குறைபாடு இல்லை என்ற ஒரு எண்ணத்தை உருவாக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுவதற்கு நாம் திட்டங்களை வருக்க வேண்டும். உதாரணமாக கோவையை எடுத்துக் கொண்டால், கோவை மாவட்ட ஆட்சியாளர் ஒழுங்காகச் செய்கிறார் என்ற விளம்பரம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய உரம் குறைவு, அதைச் செவ்வனே விநியோகம் செய்கிறோம் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குவதற்கு வழி வகுக்க வேண்டும். இல்லா விட்டால் எங்கே போனாலும் உர விநியோகம் ஒழுங்காக இல்லை என்ற குறைபாடு இருந்து கொண்டு இருக்கும்.

அது போக, நாம் அதிகமாக அழுத்தமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது போக்குவரத்துக் கழகத்தைப்பற்றி. போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கினோம், நன்றாகச் செயல்படுவதற்கு தேசியமயமாக்கிவிட்டோம். பொதுமக்கள் நன்மைக்காக அதைச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக 6 கார்ப்பரேஷனை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதோடு அரசுப் போக்குவரத்து என்று ஒன்று இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 7 போக்குவரத்து ஸ்தாபனங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு ஒரு ஹோல்டிங் கம்பெனிகண்டிப்பாக தேவை. இல்லாவிட்டால் செயல்படுவதில் பல குறைபாடுகள் இருந்து கொண்டிருக்கும்.

நாம் ஒரு மணிக்கு ஓரிடத்திற்குப் போக வேண்டுமென்றால், 10 மணி முதல் நின்றாலும் பஸ் கிடைப்பது என்று கூட சந்தேகப்படக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி, ஸ்திரத்தன்மை இல்லாமல் போக்குவரத்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 1972-ல் உருவாக்கப்பட்ட பொதுமக்களுடைய நலனுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட திட்டமாக இருந்தாலும், போக்குவரத்தில் இன்றைக்கு சர்வீஸ் ரூல்ஸ் இல்லை. சர்வீஸ் ரூல்ஸ் வகுத்தால் தான் ஒரு காரண்டி இருக்கும். அடுத்த இலாக்காக்களிலிருந்து பல பேர்கள் போக்குவரத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு வந்திருக்கக்கூடிய ஒரு குறிப்பைப் பார்த்தால் 31 பேர்கள்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா] [1974 சனவரி 21]

அடுத்த இலாக்காக்களிலிருந்து வந்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹைவேஸ், எலக்டிரிசிட்டி போர்டு, பி.டபிள்யூ.டி. லேபர் டிபார்ட்மெண்ட், பிஷரிஸ் டிபார்ட்மெண்ட் ஆகிய இலாகாக்களிலிருந்து வந்து வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் டிபார்ட்மெண்டில் வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு பிரமோஷன் தாமதப்படுகிறது. அதனால் ஏற்படுகிற கெடுதல் என்னவென்றால், அங்கே வேலைபார்க்கக்கூடியவர்களிடையே ஃப்ரஸ்ட்ரேஷன் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டி.ஆர்.ஓ போன்றவர்களுக்கு பதவி உயர்வில் தாமதம் ஏற்பட்டால் இந்த போக்கு வரத்து இலாகாவை ஒரு ஸ்டாப் காப்பாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டி.ஆர்.ஓ. பிரமோஷன் வரக்கூடியவர்கள் இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் இங்கே வந்து வேலை பார்க்கிறார்கள். மறுபடியும் டி.ஆர்.ஓ. பிரமோஷன் வந்த பிறகு அங்கே போய்விடுகிறார்கள். இதை யெல்லாம் மாற்ற வேண்டும். இந்த நிலைமையில் இதற்காக ஒரு ஹோட்டிங் கம்பெனி ஏற்படுத்தப் படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாடி பில்லிங் செய்ய வேண்டுமென்றால் டி.வி.எஸ்., எல்.ஜி.பி., ஆனைமலை டிரேடிங் கம்பெனி ஆகியவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். பொது மக்களுக்கு நன்மைசெய்ய, வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். வேலை வாய்ப்பை மற்றவர்களிடம் கொடுத்துவிடுவது அவ்வளவு பொருத்தம் அல்ல. அதே மாதிரி தான் என்ஜின் ரீகண்டிஷனை எடுத்துக் கொண்டாலும், பிறருக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாற்றி அமைத்து செவ்வனே செயல்பட வேண்டும்.

ஒரு முக்கியமான செய்தியை அரசாங்கம் வெளியிட்டிருப்பதை நான் பார்த்தேன். மக்கள் தொடர்புத் துறை நல்ல செய்திகளைக் கொடுக்கிறார்கள். சமீபத்தில் கூட ஒரு பத்திரிகையில் தங்களுக்கு விளம்பரம் வேண்டும் என்பதற்காக பொது மக்கள் பீதி அடையக்கூடிய நிலைமையில், கொள்முதல் செய்யப்படும்

1974 சனவரி 21] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

என்று பெரிய விளம்பரம் போடப்பட்டிருந்தது. ஆறு மணி நேரம் கூட தாமதிக்கவில்லை. மறு நாள் பேப்பரில் அரசுத் துறையினர் அதற்கு மறுப்புச் செய்தியை பிரசுரித்திருந்தார்கள். இந்த முறையில் அரசின் செய்தி பொதுமக்கள் தொடர்பு ஸ்தாபனம் நன்றாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இது மாதிரி பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால், எலக்டிரிசிட்டி பில்களைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டாலும், அதைப் பிரித்துக் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்படும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெரியப்படுத்தினார்கள். இம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் செய்தி இலாக்கா மூலம் விளம்பரம் செய்து விட்டால், மக்களிடையே அனுவசியமான பீதி ஏற்படுவது குறையும்.

முக்கியமாக ஒரு அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்காரிடம் தீர்வை விதிக்கப்பட்ட தரிசு நிலங்கள் நிறைய இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. நஞ்சை நிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. புஞ்சை நிலம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவைகளை யெல்லாம் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய தனவந்தர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் ரெவின்யூ இலாக்கா மூலம் பரிசீலனை செய்து அசெஸ்டி வேஸ்டு லாண்டைசை நிலம் இல்லாதவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பணம் படைத்தவர்கள் அந்த நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதை மாற்றி அமைத்து, அவற்றை நிலம் இல்லாதவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, சர்க்கார் கைவசம் இருக்கக்கூடிய தீர்வை விதிக்கப்பட்ட நிலங்களை, நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களைப் பணம் படைத்தவர்கள், ஏற்கனவே நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், கிராமத்தில் இருக்கும் முக்கியஸ்தர்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் கவனம் செலுத்தி, அந்த நிலங்களை யெல்லாம் பிரித்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா] [1974 சனவரி 21]

முக்கியமாக உரம் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் நன்மைக்காக, மார்கெடிங் பெடரேஷன் நன்மைக்காக உரம் விநியோகம் செயல்படக் கூடாது. ரூ. 930 பூல் பிரைஸ் உரத்தை ரூ. 1,030-க்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ரூ. 100 வித்தியாசத்தில் விநியோகம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மத்தியில் இருக்கக் கூடிய செலவு இவ்வளவு ஏற்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். உரம் ஒழுங்காக குறைந்த விலையில் விவசாய மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு உண்டான வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

* திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அறியாமைக் காரிருளை அழிக்க வந்த அணுகுத்திராக, முடத்தனத்தின் முடைநாற்றம் வீசுகின்ற இந்த நாட்டிலே, நாடுமணக்க வந்த நல்ல மலர்த் தோட்டமாக, பகுத்தறிவுப் பகலவன், பார்ப்போரெல்லாம் பின்பற்றி வரச் செய்யும் தன்மையும் பண்பும் உடையவன், பால் போல் மனம் படைத்த பெரியார்—தலைவரயாரையும் பெருத தனிப் பெருந் தலைவர் பெரியார் அவர்கள் மறைவிற்கு முதலில் அனுதாபம் கூறி பெரியார் அவர்களுடைய மறைவிற்குப் பிறகு 1973-ம் ஆண்டினுடைய இடர்பாடுகளுக்குப் பிறகு, 1974-ம் ஆண்டின் புதிய இந்த ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி செலுத்தி நான் என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

பெரியார் அவர்களுக்கு நாம் அஞ்சலி செலுத்தி இருக்கிறோம். ஆனால் அவர்களுக்குச் செலுத்தப்பட்ட சரியான அஞ்சலி எது என்று கேட்டால் இந்த நாட்டிலே இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தை ஆட்சி செய்து கொண்டு வருகிற இந்த ஆட்சி பெரியார் அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட பரிசு என்பதை நன்றி உணர்ச்சியோடு குறிப்பிடும் விதத்திலே ஆளுநர் அவர்களின் உரை அமைத்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த அடலேறு

1974 சனவரி 21] [திரு. கே. எ. வகாப்]

பெரியார் அவர்களுக்கு, அப்படிப்பட்ட சரித்திர புருஷருக்கு நன்றி செலுத்துகின்ற விதத்திலே அமைந்த ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே கூறப்பட்டுள்ளவைகளைப் பார்த்தால் பல காயங்கள் கனிந்து வருவதைச் சுட்டிக்காட்டி உள்ள திருப்தி நமக்கு ஏற்படுகிறது. அவர் சுட்டிக்காட்டி உள்ள செய்திகளில் நம்முடைய எதிர் காலத்திற்கு, எதிர்கால வாழ்விற்கு வேண்டிய நல்ல பல அம்சங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவர்களுடைய இந்த உரையிலே தமிழக அரசைப் பாராட்ட வேண்டிய நேரத்திலே பாராட்டச் செய்து அதே நேரத்தில் மத்திய அரசு தவறுகளைச் செய்திருந்தால் அவற்றைத் தைரியமாகச் சுட்டிக்காட்டவும் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த உரையை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அவருடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கும் முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளில் அவர்கள் கடைசியாகக் கூறி இருப்பது முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டினைக் கூட்ட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதில் மத்திய அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டினைக் கூட்டுவித்து அதிலே எடுக்கப்படுகின்ற நல்ல முடிவுகளை உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் எல்லாக் கருத்துக்களையும் கூற முடியவில்லை, ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் கூறியிருக்கிறார்கள். என்றாலும் கூட சில பொதுவான நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இன்றைய தினத்தில் நம்முடைய நாட்டிலே மழை வளம் குறைந்து விட்டது. பெய்ய வேண்டிய மழை சரியாகப் பெய்யத் தவறிவிட்டது. நாட்டின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்று நாம் சொல்ல முடியாது. விவசாயம் இந்த நாட்டினுடைய உயிர்த் தொழிலாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தொழிலுக்கு வேண்டிய பருவமழை சரியாகப் பெய்யாத காரணத்தினால் அதற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகைகளைக் கொண்டு நல்ல பராமரிப்புச் செய்யவில்லை என்றால் இந்தத் தொழில்

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1974 சனவரி 21]

நிலைத்து நிற்க முடியாது. விவசாயத்திற்காக அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் ஆண்டு தோறும் ஏற்படுகிற மின்சாரப் பற்றாக்குறை காரணமாகவும், எரி எண்ணெய் தட்டுப்பாடு காரணமாகவும் 50 சதவிகித பம்பு செட்டுகள் கூட இயங்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இந்தத் தட்டுப்பாடு இனியும் நீடித்துக் கொண்டே இருக்கும் என்பதை எண்ணுகின்றபோது சஞ்சலம் அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே இவற்றிற்கு மாற்றாக ஏதாவது சக்திகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் மட்டுமல்லாமல் மாநில அரசாங்கமும், இது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்கின்றவர்களுக்கு நல்ல உற்சாகத்தை அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக சென்னை மாநிலத்திலே இப்போது சில விஞ்ஞானிகள் சூரிய ஒளியிலிருந்து சக்தியைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு சில சாதனங்களைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நல்ல ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து, அவர்களுக்கு உதவி செய்து அந்தப் பணிகள் சிறப்பாக நடப்பதற்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் இங்கே சாணத்திலிருந்து கோபர் கேஸ் தயாரிக்கலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் அதிகப்படியாக நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. சிறு சிறு காரியங்களுக்கு, சிறு சிறு உபயோகங்களுக்கு அல்லது சமையலுக்கு இது உபயோகப்படுகிற விதத்திலே இதைக் கண்டு பிடிப்பவர்களுக்கு நல்ல ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குக் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் விவசாயிகளின் எதிர்காலம் மிக இருண்டதாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதவசியமாகிறது. விவசாயத்திற்கு நீர் கொடுக்கவில்லை, மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் இவ்வளவு இருந்தும் கூட விவசாயி இந்த நாட்டை உபரி நாடாக ஆக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உழைப்புத் தான் இதற்குக் காரணம். இவ்வளவு சிரமங்கள் இவர்களுக்கு இருந்தாலும் கூட இன்றையதினம் அவர்கள் பாடுபட்டு மற்ற மாநிலங்களுக்கு நெல், அரிசி, ஆகியவற்றைக் கொடுக்கக் கூடிய

1974 சனவரி 21] [திரு. கே. எ. வகாப்]

நிலையிலே இந்த மாநிலத்தை ஆக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயிகள் படுகிற கஷ்டத்தை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்”

என்று சொல்லி நாம் பாட்டுக்களை பாடி வைத்திருப்பது உண்மை. என்றாலும் அவர்களுக்கு நாம் இன்னும் ஆக்க பூர்வமாக பல உதவிகளைச் செய்வதற்கு முன் வர வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளின் தொல்லைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது இன்றைக்கு அவர்களுக்கு உரம் கிடைப்பதில் உள்ள சிரமங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். யூரியா மூட்டை 55 ரூபாய் என்று அரசாங்கம் விலை நிர்ணயம் செய்திருந்தாலும் கள்ள மார்க்கெட்டில் ரூபாய் 120-க்கு விற்கிறது. உரம் பற்றாக்குறையாக இருப்பதால் விவசாயி மிக்க சிரமப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. ஒரு மூட்டை 120 முதல் 140 வரையில் விற்கிறது. இந்த நிலை எப்படி ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது நம்முடைய தமிழக அரசு மட்டும் இதற்குப் பொறுப்பு ஏற்க முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும். நமக்கு வேண்டிய உரம் இங்கே கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை.

நமக்கு வேண்டிய உரம் சில நேரங்களில் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. வெளிநாடுகளிலிருந்து உரத்தை நாம் வரவழைத்துக் கொள்ள முடியாது. வெளிநாடுகளில் கிடைக்கக் கூடிய உரத்தை மத்திய அரசாங்கம் நமக்குத் தருவதில்லை. சில நேரங்களில் இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சென்ற மாதத்திலே கூட நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த ஒரு உரக் கப்பலானது நடுக்கடலிலேயே ஆணையிடப்பட்டிடு கல்கத்தாவிற்குத் திருப்பப்பட்டு, உத்திரப் பிரதேசத்திற்கு அது அனுப்பப்பட வேண்டும். அங்கு தேர்தல் வருகிறது, அதனால் அங்கே அவர்களுக்கு அது கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற நிலைமையிலே மத்திய அரசாங்கம் தலையிட்டதைப் பார்க்கிறோம்.

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1974 சனவரி 21]

உரத்தைப் பொறுத்த அளவில் நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி நாமே நேரடியாக, நேரடியாக என்று சொல்கிறபோது சுயாட்சி என்று சொல்கிற அந்தக் கோரிக்கை தானே என்று எதிர்க்கட்சிகள் நிலைக்கக் கூடும். நமக்குத் தேவையான அடிப்படைத் தேவைகளைக் கேட்பதற்குக் கூட உரிமை இல்லாத நிலை இருக்க வேண்டுமா? அதனால்தான் சுயாட்சிக் கோரிக்கை கிளப்பப்படுகிறது. வெளிநாடுகளான ஆஸ்திரேலியா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலிருந்து உரம் வாங்கிக் கொள்கிற உரிமை நமக்கு இருக்க வேண்டும். இதனால் இந்திய நாட்டின் ஒருமைப்பாடிற் குத் குந்தகம் ஏற்பட்டுவிடாது.

மத்திய அரசாங்கம் பாதுகாப்புத் தளவாடங்களைப் பெறுவதற்கு வேண்டுமானால் அநுமதி தர வேண்டாம். உரம் போன்ற அத்தியாவசிய பண்டங்களைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்ற நேரத்தில் மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் அதிகாரத்தை யெல்லாம் மாநில அரசிற்குக் கொடுப்பதா என்று கேட்பார்கள். உரம் போதுமானதாக இல்லை. நமக்கு வேண்டிய உரம் கிடைப்பதில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. உரவிலை ஏறிக் கொண்டே போகின்றது. இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படியே நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருந்தால் நாம் கனவு கண்டு வருகிற அந்தப் பசுமைப் புரட்சி பாதிக்கப்படாதா? இதை அவர்கள் நினைக்கிறார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட அடிப்படையான கொள்கைகளை வைத்து எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த வேண்டும். நெய்வேலியில் அதிக மின்சார உற்பத்தியோடு, இன்னும் அதிகமான உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 21] [திரு. கே. எ. வகாப்]

அடுத்து, ஆளுநர் உரையில் தொழில் வளர்ச்சி பற்றி மிகச் சிறப்பாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு செய்துள்ள வற்றைப் பாராட்டியதோடு மத்திய அரசு செய்திருக்கிற காரியங்களை எடுத்துக் காட்டி இப்படி யெல்லாம் நடந்திருக்கக் கூடாது என்று சொல்லி அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். 1,500 கோடி ரூபாய் 1973-74-க்கு தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கப் பட்டு இருந்தாலும் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிக மிகக் குறைவு. நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கிற அளவிற்கு மத்திய அரசாங்கம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக இவற்றை யெல்லாம் கேட்பதற்குத்தான் தனி உரிமை பெற்றாக வேண்டும். இந்த எண்ணம் இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே வளர்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த நேரத்திலே எடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற நேரத்திலே நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி நாம் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே உள்ள தொழில் அமைச்சர்களில் மிகத் திறமையாகச் செயல்படுபவர் நம்முடைய தொழில் அமைச்சரவர்கள். நம்முடைய தொழில் அமைச்சரவர்கள் மிகச் சிறிய சாதனங்களைக் கொண்டு சிகப்பெரிய சாதனைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஒரு பெரிய சர்க்கஸ்கம்பெனி பெரிய கூடாரத்தைப் போட்டுக் கொண்டு செய்து வருகிற வேலைகளை யெல்லாம் ஒரு கழைக்கூத்தாடி சாதாரணக் கயிற்றில் செய்து காட்டுவதைப் போல பெரிய சாதனைகளைச் செய்து காட்டி வருகிறார்.

இந்தத் தொழில் ஸ்தாபனங்களின் பொருளாதார வசதியைத் தாங்கிக் கொள்ள வங்கிகள் இப்போது முன்வருவதில்லை. நடுத்தரத் தொழில் செய்பவர்களுக்கும் உதவ வங்கிகள் முன் வருவதில்லை. அதனால் தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பேரபாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கட்டடம் கட்டுவதற்கு, நிலம் வாங்குவதற்கு அல்லது வேண்டிய இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கு வேண்டிய பணம் வேண்டுமென்றால் அதை அவர்கள் வங்கிகளிடமிருந்து பெறுவதற்கு ரிசர்வ் பாங்கி கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறது. இந்த விதமான கட்டுப்பாடுகளின் காரணத்தால் தொழில்

[திரு. கே. எ. வகாப்] [1974 சனவரி 21]

ஸ்தாபனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழில் வளர்ச்சியில் ஒரு பெரிய மந்த நிலை ஏற்படுகிற ஒரு பெரிய அபாயம் உருவாகி வருகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட அபாயத்தை நீக்குவதற்கு, மேலும் வங்கிகள் கொடுக்கிற அந்தக் கடன் வசதிகளை லைப் இன்ஷூரன்ஸ் கொடுக்கிற கடன்களை நடுத்தர தொழில் நிறுவனங்கள் பெறுவதற்கும், மற்றும் “சிப்காட்” “சிட்கோ” போன்ற நிறுவனங்கள் இவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கும் அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும். அரசாங்கப் பணத்திலிருந்து அதிகமான உதவிகளை இவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டும்.

தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த இராணிப்பேட்டையில் நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அனுமதித்து, நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அனுமதித்து, இன்றையதினம் ஏறத்தாழ 75 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் துவங்கி, 10 ஆண்டுகளாக காடாக இருந்த இடத்தை இன்றைய தினம் ஒரு பெரிய தொழில் வளமிக்க நகரமாக்கியதற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பிலும் என் சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல; பலவிதமான பெரிய தொழில்கள், அதிலும் குறிப்பாக உரம் தயாரிக்கும் தொழில்களை இங்கே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆறுவது நிதி ஆணைக் குழுவின் அறிக்கையிலே நாம் வருத்தப்பட வேண்டிய பல கருத்துக்களை அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் எதிர்பார்த்த உதவிகள் கிடைக்கவில்லை. மது விலக்கை செயல்படுத்துவதற்கு நிதி உதவி அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றையதினம் பூரண மதுவிலக்கை அமல் செய்ய வேண்டுமென்கிறார்கள். தமிழக அரசும் நிதி உதவி இல்லாத நிலையிலும் பூரண மதுவிலக்கை ஏற்று நடத்தத் தயாராக இருக்கிறது. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த முறையில் அறிவிப்பையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாபெரும் நட்புடத்தை ஏற்றுக் கொண்டு மதுவிலக்கை அமுல் செய்து கொண்டு வருகிறது இந்த அரசு.

1974 சனவரி 21] [திரு. கே. எ. வகாப்]

நாங்கள் நிச்சயமாக அதை அமல் செய்யப் போகிறோம். மது விலக்கை அமல் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்கிற அந்த நேரத்தில் அதனால் ஏற்படுகிற நிதி இழப்புக்கு ஈடாகப் பணத்தைத் தாருங்கள் என்று கேட்டால், வடக்கே உள்ளவர்கள் மறுக்கிறார்கள் என்பது ஆளுநருக்கு மட்டுமல்ல, தமிழகத்தில் உள்ள இதயம் படைத்த மக்கள் அனைவருமே வருந்தக்கூடிய சூழ்நிலைதான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியத்திற்கு 40, 50 கோடி ரூபாயைக் கொடுக்க அவர்கள் மறுப்பது, இந்த நல்ல அரசாங்கத்தின் பேரில் எப்படியாவது சில சிக்கல்களை, குழப்பங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான்.

முஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களே, நீங்கள் எடுத்திருக்கிற முடிவு நல்ல முடிவு. கள்ளுக்கடைகள் போய்விட்டன, சாராயக் கடைகளும் அடுத்தப்படி போகப்போகின்றன. தயவு செய்து பிராந்திக் கடைகளையும் போக்கடித்துவிட்டீர்கள் என்றால் 76-இல் உங்களுக்கு நல்ல பரிசைக் கொடுக்க நாட்டு மக்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்வதோடு என் உரையை நிறைவு செய்துகொள்கிறேன்.

* திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் தலைவர்களுக்கு எல்லாம் தலைவராக விளங்கியவரும், சமுதாயப் புரட்சியை நிகழ்த்தியவருமான தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு புகழ் அஞ்சலி செலுத்தத் துவங்கும் நமது ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் நம்முடைய தமிழக அரசு நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காகத் தீட்டியுள்ள நல்லபல திட்டங்கள் பலவற்றைத் தெளிவான முறையில் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ள நல்லபல திட்டங்கள் எல்லாவற்றையுமே நாம் எல்லோருமே ஏகமனதாகப் பாராட்டித்தான் தீரவேண்டும். அந்த அளவிற்கு இன்றைய தினம் தமிழக அரசு அற்புதமான திட்டங்கள் பலவற்றை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது. எதிர்காலத்தில்

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி] [1974 சனவரி 21]

குறிப்பாக ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் தமிழக அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய பல்வேறு பணிகளைப்பற்றி நமது ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் தெளிவாகக் கூறினார்கள். குறிப்பாக மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த அளவிற்கு தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டத்தில் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் 6,500 தொழிற்சாலைக்கும், 6.5 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கும் இன்றையதினம் மிகப் பெரிய அளவிற்கு மின்சக்தி தேவைப்படுகிறது. அந்த மின்சக்தியை அதிகப்படுத்த அனல் மின் திட்டங்கள் தூத்துக்குடியிலும், மேட்டூரிலும் துவங்கப்பட இருக்கக்கூடிய மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியினை ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதேநேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய எண்ணூர் அனல் மின் திட்டத்தை இன்னும் அதிகமான அளவிற்கு — அதன் விஸ்தரிப்புப் பணியை மேற்கொள்ள என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமோ அவற்றை யெல்லாம் கூட உடனே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெய்வேலியில் 2-வது சுரங்கம் நிச்சயமாக வெட்டப்பட வேண்டும். அதன் மூலமாக ஆயிரம் மெகாவாட் மின் சக்தி உற்பத்தி நமக்கு கிடைப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை இப்போதே செய்தால்தான் 6 வது திட்டத்திலாவது தமிழகத்தின் உபயோகத்திற்கு அது கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி மாமன்றம் ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அது மிக மிகத் தேவையான திட்டம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையம் மத்திய அரசின் நோடிப் பார்வையில் இருக்கக் கூடியது. அது ஏழு ஆண்டுகள் தள்ளிப்போடப்பட்டது நாம் எல்லாம் வேதனைப்படக்கூடிய ஒன்று. 1970-1971-ம் ஆண்டிலேயே பணி துவங்கும் என்பது 1977-1978-ம் ஆண்டு என்ற அளவில் தள்ளிப்போடப்பட்டுவிட்டது. மேலும் கல்பாக்கம் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. அது மத்திய அரசின் நோடிப் பொறுப்பில் இருந்தாலும் கூட அந்த அணுமின் நிலையத்தைப் பார்க்கும்போது தமிழகத்தில்

1974 சனவரி 21] [திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

இருக்கக்கூடிய ஒரு தொழிலைப்போலக் காணப்படவில்லை. அந்த அளவிற்கு அங்கேயுள்ள குறைபாடுகளைப்பற்றி, அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். எப்படியும் மேலும் ஒரு அணுமின் நிலையம் தூத்துக்குடியில் துவங்கியாக வேண்டும். என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற திட்டமிட்ட பணிகளின் மூலம் மின் சக்தியை உற்பத்தி செய்து நாட்டின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதுதான் உள்ளபடியே வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும்.

அடுத்தது, குடிநீர்த் திட்டங்கள்-மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகள், பேரூராட்சி மன்றங்கள், கிராமங்கள் ஆகிய எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கியாக வேண்டுமென்று இந்த அரசு குடிநீர் வாரியம் ஒன்றையே அமைத்திருப்பதை இந்த நாடு அறியும். பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீரை வழங்கக்கூட, இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு நாட்டு மக்களின் நலனை கருதி முன்வராத நேரத்தில், இந்த அரசு குடிநீர் வாரியம் ஒன்றை அமைத்து மக்களுக்கு ஆங்காங்கே சிறப்பாகக் குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருவதை எல்லோரும் பாராட்டியாக வேண்டும். மத்திய அரசின் அனுமதிக்கு இதுபற்றி பல திட்டங்களை அளித்திருக்கிறது என்றாலும் எப்படியும் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கியாக வேண்டுமென்ற மனப்போக்கு நம்மிடம் இருந்தாக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் 74 லட்சம் டன் உற்பத்தியைப் பெற முடியும் என்ற நிலைமை இருந்தாலும் உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தட்டுப்பாடின் காரணமாகப் பயிர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்றாலும் அதிலும் நாம் தொடர்ந்து வெற்றி கண்டாக வேண்டும். இதற்கு தூத்துக்குடியில் கூட்டுறவுத் துறையில் உரத்தொழிற்சாலை அமைந்து, உற்பத்தி தொடங்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்பது நம்பிக்கை ஊட்டக் கூடியதாக இருக்கிறது.

நமது தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டில் நமது வசதிகளை அதிகமாகப் பெருக்கிக் கொள்ள நமது அரசு மிகத் தீவிரமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக மாண்புமிகு

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி] [1974 சனவரி 21]

திரு. மாதவன் அவர்கள் பொறுப்பில் உள்ள இந்தத்துறை மிக ஆக்கப் பூர்வமான பணிகளை எங்கெல்லாம் சிறப்பாக, பரவலாக தொழிற்சாலைகளை அமைக்க முடியுமோ, அங்கெல்லாம் அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருவது பாராட்டுவதற்குரியதாகும். அந்த வரிசையில்தான் வடாற்காடு மாவட்டம் ராணிப்பேட்டையில் சிப்காட் மூலமாக பல்வேறு தொழில்களை நமது அரசு துவக்கியுள்ளது. இதை எல்லாம் ஆளுநர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். என்றாலும், மத்திய அரசு தொழில்களுக்காக ஒதுக்கியுள்ள 1,500 கோடியில் 1973-74-ம் ஆண்டிற்கு தமிழகத்திற்காக 40 கோடி மட்டும் ஒதுக்கியிருப்பது வேதனைக்குரியதாகும். ஆக, மத்திய அரசு தமிழகத்திலே நிரம்பத் தொழில்களை துவக்குவதற்கு முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையினை நானும் இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். புதிதாகத் தொழில்களைத் துவங்கும்போது, பெரிய அளவிலே மூலதனத்தைப் போட்டு தொழில்களைத் துவங்கும்போது, அதற்கேற்ற அளவிலே தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவில்லை என்றால் பலன் இல்லை. வேலை வாய்ப்பு பெரும் அளவிலே அளிக்கப்படுகிற எண்ணத்திலே, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கக்கூடிய எண்ணத்தை மனதிலே கொண்டுதான் தொழில்கள் துவக்கப்பட வேண்டும். 'Highly labour oriented industries' அதுதான் இன்றைக்குத் தேவை. மணலி பகுதியிலே மெட்ராஸ் பெர்டிஸ்சர்ஸ், மெட்ராஸ் ரிஃபைனரீஸ் இவைகளெல்லாம் ரூ. 60 கோடி, ரூ. 70 கோடி மூலதனத்திலே மத்திய சர்க்காருடைய நேரடிப் பொறுப்பிலே துவக்கப் பட்டாலும் பலன் இருந்ததா? அந்த வட்டாரத்திலே உள்ள மக்கள் மிக ஆவலாக எதிர்பார்த்தார்கள். ரூ. 3 கோடி, ரூ. 4 கோடி மூலதனம் போட்டு தனியார் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கும் போது, 2,000 பேர் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. ஆனால், ரூ. 60 கோடி, ரூ. 70 கோடி மூலதனத்தில், மத்திய அரசின் நேரடிப் பொறுப்பிலே உள்ள இத் தொழிற்சாலைகளில் 400 பேர், 500 பேர் என்கிற அளவிலேதான் பணியாற்றுகிற நிலையை இன்றையதினம் நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கக்கூடிய அளவிலே, லேபர் ஓரியண்டட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்பதாக அமைய வேண்டுமென்பதிலே மத்திய அரசு மிகத் தீவிரமான கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். இவ்விஷயத்தில்,

1974 சனவரி 21] [திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் தமிழக அரசு மிகத் தெளிவான கருத்து கொண்டிருப்பது நாம் அறிந்த ஒன்றாகும். ஆகவே, வேலை வாய்ப்பை பெருக்கக் கூடிய அளவிலே புதிய தொழில்கள் துவக்கப்பட்டாக வேண்டுமென்பதனை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, மத்திய அரசு நேரடியாக 9 பெரிய வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அது மிகமிக வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. அதிலும் நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்க வெட்டு மிக முக்கியமானது.

சென்னைப் புறநகர் வளர்ச்சி—மெட்ராஸ் மெட்ரோபாலிட்டன் ஏரியா என்பதாக அமைக்கப்படுவது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்று. அதையொட்டி போக்குவரத்து வசதிகளை அதிகப்படுத்தியாக வேண்டும். அதிலே சுரங்க ரயிலை அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் மிக மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். ஆக, சென்னை மாநகரத்திலே 20 மைல் சுற்றளவுள்ள மெட்ராஸ் மெட்ரோபாலிட்டன் ஏரியாவைப் பொறுத்து, நமது அரசு மிகத் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருவதை நான் அறிவேன். இந்தத் திட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு மிகப் பெரிய அளவிற்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அதை மத்திய அரசுதான் செய்தாகவேண்டும். அதுபோன்று சிறப்பு அம்சத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கோருகிறேன். காரணம், சென்னை மாநகரம், டெல்லி, பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற பெரிய மாநகரங்களோடு ஒப்பிடக் கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. இதற்கு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தேவை. அதை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரசு ஊழியர்களுக்கு சம்பளம்—ஊதியம். “National wage price policy” வேண்டும். உள்ளபடியே, தனியார் துறையிலேகூட இன்றையதினம் அகில இந்திய ரீதியில் உள்ள கம்பெனிகளில் ஒரே சீரான நிலை—யூனிபார்மடி. இன் சர்வீஸ் கண்டிஷன்ஸ்—இருக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள். அதை ஏற்கனவே ஒப்புக் கொண்டு தொழிற்சங்கங்களும், நிர்வாகத்தினரும் ஒப்பந்தங்கள் செய்து கொள்கிற நேரத்திலே, ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் போக்குகிற நிலையில் காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரையிலே ஒரே சீரான சம்பளம் இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலே, மத்திய அரசு கூட, ஊதியம் குறைவான

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி] 1974 சனவரி 21]

அளவிலே இருந்தாலும்கூட, ஒரே சீரான முறையிலே தேசிய அளவிலே ஒரே கொள்கையை வைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறது. அம்முறையில் ஆளுநர் அவர்கள் தேசிய அளவில் ஒரே சீரான கொள்கையை வகுத்தாக வேண்டும் என்று சுட்டிக் காட்டி யுள்ளார்கள். அது மிக மிகத் தேவை என்பதை இந்த நேரத் திலே பல கிணறுகள் வெட்டப்பட்டு தண்ணீர் வராமல் இருப்பதும் மக்களுக்காக நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி, அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளித்து வருகிறது. ஆகவே, மக்கள் இவ்வரசை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி ஆளுநர் உரையை ஆதரித்து அமைகிறேன்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் பேருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஒட்டி, முதலில் தந்தை பெரியார் கூ.வே.ரா. அவர்கள் மரணம் அடைந்ததை ஒட்டி, அவர் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கு செய்த பெரும் காரியங்களுக்காக, நான் அவருக்கு நன்றி கூறி அஞ்சலி செலுத்திக் கொண்டு இந்த உரையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

சுமார் பேருமான் உரையிலே கூறி இருக்கின்றதைப் போல, நாட்டு மக்கள் நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமென்றால், அத்தயாவசியப் பிரச்சினையான உணவு, உடை, வீடு இவைகளில் தீர்வு காண வேண்டுமென்றே நாம் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். உணவைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த உரையிலே கூறி இருக்கிற நீர் வசதி, மின் வசதி இவைகளை ஒன்றாக மொபிலைஸ் செய்து, இவைகளின் ரிசோர்சுகள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதுபற்றி யூனியன் பிளாவின் கமிஷனிலிருந்து அதனுடைய டெப்புட்டி சேர்மன் அவர்கள் வந்து தமிழ்நாடு, மகாராஷ்டிரா, கேரளா, கோவா, கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்களைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகள் ஒன்றாகக் கூடி ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. இந்த வெஸ்டர்ன் காட்ஸ் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீமை எடுத்துக் கொண்டு, தமிழ்நாட்டிற்கு ஏற்படக் கூடிய நன்மை இந்த தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்கக் கூடிய அளவிலே எப்படி இருக்க வேண்டுமென்ற பேச்சு வார்த்தைகள் பிரதிநிதிகள் மூலமாக நடந்திருக்கிறது. ஆனால், அந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் எந்த விதத்தில் நடந்தது? அதனுடைய விளைவு எப்படி இருக்கும்? அதிலும் குறிப்பாச் தமிழ்நாடுதான் அதிலே அதிகப்படியான

1974 சனவரி 21] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாச்சலம்]

பெனியிட் அடைய முடியும் என்ற காரணத்தினாலும் பல ஆறுகள் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகி அண்டை மாநிலத்தில் முடிகின்ற படியாலும், அதை மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய உரையிலே, பதில் அளிக்கையில் இதைப் பற்றி இச் சபைக்குக் கூறவேண்டிய அவசியத்தை நான் இங்கே வலியுறுத்துகிறேன்.

இயற்கை சில மாநிலங்களுக்கு அனுகூலமாகவும் சில மாநிலங்களுக்கு பிரதிகூலமாகவும் இருக்கிற காரணத்தால் ஒரு ராஜ்யத்தில் மழை அதிகமாகப் பெய்து வேளாண் வந்து பயிர்கள் அழிகின்றன. மற்ற மாநிலங்களிலே மழை இல்லாத காரணத்தினால் வறட்சி ஏற்பட்டு பஞ்சம் ஏற்படுகிற நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நீர்வசதி, மின்சக்தி இவை ஒன்று சேர்ந்த திட்டம் இருக்குமானால், எந்த அளவு நன்மை கிடைக்கும் என்பதைப் பார்த்தால், இந்த வெஸ்டர்ன் காட்ஸ் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் பெரும் துணையாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆகையினால் அதைப்பற்றி கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூற வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏதோ நாம் இந்த ஸ்கீம்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு, இதிலே பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்துவிட்ட காரணத்தினால் பொறுப்பு மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. ஆகையால் மத்திய அரசு செய்து விடும் என்று பக்தியான நம்பிக்கையோடு நாம் இருப்போமானால், அது எந்த அளவுக்குத் தமிழ் நாட்டைப் பாதிக்கும் என்பதை அரசு உணர்ந்து தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி ஒற்றுமையான மனப்பான்மையோடு ஒருங்கிணைந்த மனப்பான்மையோடு பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு இந்த அரசு முன்வரவேண்டும்.

பசுமைப் புரட்சியின் காரணமாக நமக்கு தானியங்கள் உபரியாக இருக்கிறது என்ற கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பசுமைப் புரட்சியின் காரணமாக தானியங்கள் உபரியாக இருந்தாலும் கூட, கவர்னர் பேருமான் உரையிலே அதை அடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள், 1973-74-ம் ஆண்டிலே ஏறத்தாழ 74 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கும் என்றும் ஆனால், இதிலே ஒரு பயங்கரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, என்னவென்றால்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1974 சனவரி 21]

(Pesticides) பெர்டிகைசர்ஸ் பூச்சிகொல்லி மருந்து கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படுமானால் அந்த உற்பத்திக்கு ஆபத்து நேரிடும் நாம் எதிர்பார்கின்ற உற்பத்தி கிடைக்காது. நாம் ஒருபுறம் பசுமைப் புரட்சி செய்திருந்தாலும் இன்றைக்கு விலைவாசிகள் உயர்ந்து கொண்டே போவதை மறுக்க இயலாது. பணத்தினுடைய மதிப்பு என்னவாயிருந்த போதிலும் வாங்கக் கூடிய சக்தியற்ற நிலைமையிலே மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் உணர்கிறோம். வாங்கக்கூடிய சக்தி இப்படி குறைந்திருக்கிற காரணத்தினாலும் வாங்கக்கூடிய சக்திக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினாலும் புரட்டிசர்ஸ் நிலையிலே, எனக்கு முன்பாகப் பேசிய அங்கத்தினர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டதைப் போல, வேளாண்மைத் துறையிலே எடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு எல்லாவித பொருள்களும் கிடைத்திட வழிவகை செய்திட வேண்டும். உரத்தின் விலையும் பூச்சிகொல்லி மருந்துகளின் விலையும் எப்படி ஏறிக் கொண்டே போகிறது.

(முற்பகல் 11.00)

நூறு மடங்கு ஏறியிருப்பதாகக்கூட மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி ஏறியதற்குக் காரணம் என்ன? மத்திய அரசாங்கம் அத்தியாவசியமான பொருட்களைக் கொடுக்காவிட்டால் விஷம்போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்ற விலையை இந்த அரசாங்கம் ஒரு நாளும் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பரட்டிசர்ஸ் லெவலிலே உள்ள பிரச்னைகளைத் தீர்த்தால்தான் தானியங்கள் சந்தைக்கு வருகின்ற போது விலைவாசிகள் குறைகின்ற நிலை ஏற்படும்.

விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு எத்தனையோ இடைஞ்சல்களுக்கு இடையிலேயும் உற்பத்திசெய்கின்ற தானியங்கள் பதுக்கல்காரர்களிடத்திலே போய்ச் சேருகிறது. பதுக்கல்காரர்கள் எத்தனை பேர்களைப் பிடித்து இருக்கிறோம், எத்தனை பேர்களுக்குத் தண்டனை விதித்து இருக்கிறோம் என்பவையெல்லாம் இந்தச் சபையிலே கூறப்பட்டது. அப்படிச் கூறப்பட்டிருந்தாலும்கூட அந்தப் பதுக்கல்காரர்களை ஒழிப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்து இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பதுக்கல்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு உற்பத்திக்குத் தகுந்த உபகாரம் செய்வதற்கு இயலாத நிலைமையை

1974 சனவரி 21] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

வைத்துக்கொண்டு இருந்தால் விஷம்போல் ஏறுகின்ற நிலை இன்னும் ஏறிக்கொண்டே போகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு நாடு எந்த நிலைமைக்குப் போகுமோ என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

கோயம்புத்தூருக்கு சிறுவாணித் தண்ணீர் கொடுக்க கோளா சம்மதத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். இதற்கு கோளா சில கடும் திபந்தனைகளை ஏற்படுத்தி இருந்தது. அந்த திபந்தனைகள் எல்லாம் இல்லாமல் எவ்வாறு அந்தத் தண்ணீரைத் தருவதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குள்ளே முதலமைச்சர்களுக்குள்ளே என்ன உடன்பாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் எந்தவகையிலே கோயம்புத்தூருக்கு சிறுவாணித் தண்ணீர் எந்த முறையிலே கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த அவைக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பணம் மத்திய அரசு 40 கோடி ரூபாய் தருகிறார்கள். தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 40 கோடி ரூபாய்தான்—தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி வளரவேண்டுமென்பதுதான் எல்லோருடைய அவா. அதிலே வேற்றுமை இருக்காது—தொழில் வளர்ச்சி தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டும், அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மத்திய அரசு central sector -ல் 19,200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவதாக இருக்கிறது என்று கவர்னர் பெருமான் அறிக்கையிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

அந்தப் பணம் ஒதுக்கப்படும்பொழுது, ஒன்று நான் இந்த அரசிற்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், அடுத்த ஐந்தாண்டு காலிலே ஏறத்தாழ 57 ஆயிரம் குடும்பங்கள் ப்ரீலங்காவிலிருந்து இங்கே வரப் போகிறார்கள். தொடர்ந்து அவர்கள் வருவதாக இருந்தால் 1964 ஆம் ஆண்டிலே மத்திய அரசுக்கும் ப்ரீலங்கா அரசுக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தப்படி என்ன செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது, அது இந்த அரசுக்கும் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். 57 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு மேல் வந்தால் ஏற்றுக்கொள்வதாக இல்லை என்று ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பத்தாயிரம் குடும்பங்கள் வந்தால்கூட மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 57 ஆயிரம் குடும்பங்கள்

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1974 சனவரி 21]

என்றால் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஐந்துபேர்கள் என்று வைத்துக் கொண்டால்கூட—தமிழ்நாட்டிலே உள்ளவர்களிலே பலர் ஏற்கனவே அகதிகளாக இருக்கிறோம்—இலங்கையிலிருந்து வருகிறவர்கள் அவர்களும் தமிழர்கள்தான். அவர்களை நாம் வரவேற்பதிலே எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது. 57 ஆயிரம் குடும்பங்கள் வருகிறார்கள் என்றால் எத்தனை நபர்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, தொழில் வளர்ச்சிக்கு என்று 19,200 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு Central sector -க்கு ஒதுக்குகின்ற போது இத்தொகையில் இலங்கையிலிருந்து வருகின்ற தமிழர்களுக்கு என்று தனிப்பட்ட முறையிலே, பூலிங்காவில் இருந்து வந்தவர்களுக்கு என்று தனியாக—அங்கேயிருந்து இங்கே வருகின்ற தமிழர்களுக்கு பல தொழில்கள் தெரிந்திருக்கலாம், அவர்கள் ரப்பர் தோட்டங்களிலே வேலை செய்து இருந்திருப்பார்கள், தேயிலைத் தோட்டங்களிலே வேலை செய்து இருந்திருப்பார்கள், வியாபாரம் செய்திருப்பார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிந்த தொழில்களில் ஆமர்த்தக்கூடிய முறையிலே தமிழ்நாட்டிலே அவர்களுக்கு ரப்பர் தோட்டம் வைப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது, தேயிலைத் தோட்டம் ஏற்படுத்துவதற்கும் வசதி இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தந்தத் தொழில்களுக்குத் தகுந்தபடி தொழில்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக என்றே தனியாக செலவை ஏற்றுக் கொள்வதற்காக தனியாகப் பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும், அவர்களைக் கவனிக்கின்ற முழுப் பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு இருக்கிற காரணத்தினாலே தனிப்பட்ட முறையிலே அவர்களுக்கு தொழிலுக்கும் வாழ்வுக்கும் என்று பணத்தை ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய அரசு எடுத்துக் கூற வேண்டும். அவர்களுக்கும் அந்தப் பணத்தைத் தனியாகக் கொடுப்பதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கு வங்கிகளின் மூலமாகச் சிறுதொகை கடன் வாங்கிக் கொடுத்து சிறு சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு என்று தனியாகத் தொழிற்சாலைகளையும் தொழில்களையும் ஏற்படுத்த மத்திய அரசிடம் வாசாடி அதிலே ஒரு பெரும்பங்கை இந்த அரசு பெற்று அவர்களுக்கு வாழ்வை செய்யவேண்டுமென்று என்னுடைய ஆலோசனையைத் தெரிவிக்கிறேன்.

[1974 சனவரி 21 [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டுவதைப்பற்றி பிளானிங் கமிஷனிலே விவாதம் நடந்திருக்கிறது. அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு இவ்வாண்டு அதை எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று சரியான தகவல் இல்லை. முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே என்ன என்ன முடிவுகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய பூரீரங்கம் தொகுதியிலே இருக்கக்கூடிய மணச்சநல்லூரிலே ஏறத்தாழ 22 ரைஸ் மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்ற நிலை இருக்கின்றன. அவைகளுக்குத் தஞ்சாவூரிலே நெல் கொண்டு வருவதற்கு பெர்மிட் கொடுக்கப்படவில்லை. அதனுடைய காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. கனம் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் இது பற்றிச் சொன்னேன். அவர்களும் கவனிப்பதாகச் சொல்லி வந்து இன்னும் தீர்வு காணவில்லை. அவர்களும் முதலமைச்சரிடத்தில் எடுத்துக் கூறுவதாகச் சொன்னார்கள். எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் பெர்மிட் கொடுக்கும் பொழுது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலேயிருந்து நெல் கொண்டு வருவதற்கு மணச்சநல்லூருக்கு ஏன் பெர்மிட் கொடுக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. ஒரு வேளை அந்த ரைஸ் மில்களை மூடிவிட்டிடுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறதா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பெர்மிட் கொடுத்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டம் ஆங்காங்கு ஏற்படுத்துவதற்கும் பல கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும், புதிய கிணறுகளை வெட்டுவதற்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் உரையானாலும் சரி, பட்ஜெட் விவாதமானாலும் சரி நாம் தொடர்ந்து கூறிக் கொண்டே வருகிறோம். அரசு கிணறுகள் வெட்டுகின்ற திட்டத்திலும் நேரத்திலே சொல்லி, இந்த அரசு தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட ஆழப்படுத்துகின்ற கிணறுகளிலே தண்ணீர் வற்றுவதற்கு என்ன காரணம் மழைகாலத்திலே எப்படித் தண்ணீர் வற்றிப் போகிறது என்று ஆராயப்பட வேண்டும்.

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1974 சனவரி 21]

ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவிட்டு வெட்டிய பிறகு தண்ணீர் இல்லை, இடம் சரியில்லை, வெட்டக்கூடாத இடத்திலே வெட்டிவிட்டோம் என்று அதற்குப் பிறகு மன்னிப்புக் கேட்பதை விட இவற்றை யெல்லாம் முன்னமேயே ஆராய வேண்டுமென்றும் அதன் பிறகு இந்த வேலையில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தூத்துக்குடியிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற உரத்தைப் பங்கிடு செய்வதற்கு இயலாத நிலைமை இருக்கின்றது என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத் திட்டத்திலே எடுத்துக் கூறும்பொழுது எந்த அளவிற்குக் இந்த நிலைமை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, இதிலே தீர்வு காணுவதற்கு அவர்கள் என்ன ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மாற்றுவழிகள் என்ன என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறோம்? (Charity begins at home) என்பதைக் கூறி நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு நாம் விநியோகம் செய்ததற்குப் பிறகு மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பதைப்பற்றி முடிவு காண வேண்டும்.

அடுத்து ஹேண்ட்லும் வீவர்சைப்பற்றி இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பெருங் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் ஆளாகி அவர்களுக்கு கோவாப்ப ரேடிவ்ஸ் மூலமாக 'யான்ஸ்' விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்வதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் அப்படி விநியோகிப்பதையும் சரியாக விநியோகப்படுத்தவில்லை. இதை குற்றச் சாட்டாகக் கூறுவதாக நினைக்க வேண்டாம். அந்தத் தவறு எங்கே நடக்கிறது என்று அரசு ஆராய்ந்து அதற்கு ஆவன செய்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய சமயத்தில் நூல் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து. அதனால் அவர்களது பிழைப்பிற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைத் தந்தமைக்காக நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் சீர்கேடுகளைப் போக்கவும், தமிழ்ச் சமுதாயத்தை முன்னேற்றவும், மூட நம்பிக்கைகளை ஒழிக்கவும் தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்ட தன்னிகரில்லாத் தலைவனுக்கு, தந்தை பெரியார் அவர்களின் மறைவிற்கு

1974 சனவரி 21] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

இரங்கல் செலுத்தியதற்காகப் பின்தங்கிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக ஆளுநர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியை மனமாரத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களின் உரையில் ஏராளமான திட்டங்களையும், இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறார். நான் என்னுடைய உரையில் முதலாவதாக எடுத்துக் கொள்ள விரும்புவது, குடிநீர்த் திட்டத்தைப்பற்றி. நகரப் பகுதிக்கும், கிராமப் பகுதிகளுக்கும் குடிநீர்த் திட்டத்தை உருவாக்கி இந்த நாட்டு மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டு மக்களின் நா வரண்டால் நாடே வரண்டு விடும், அவர்களின் எதிர்கால வாழ்வு இருண்டுவிடும், பொருளாதாரம் சுருங்கிவிடும் என்பது நம்முடைய சமூக பொருளாதாரக் கொள்கையாகும். இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகும், அதற்கு முன்பும் ஏறத் தாழ் 72,600 கிணறுகள் தோண்டப்பட்டுள்ளன என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கிணறுகள் எல்லாம் வெட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டனவா, அவைகளில் தண்ணீர் வந்து விட்டதா என்றால் இல்லை என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகளை எடுத்துக் காட்ட முடியும். என்னுடைய தொகுதியில் கோணப்ப நாயகன் குளம், வெள்ளியனை கிராமம், குளத்தூர் பாகநத்தம் பஞ்சாயத்துப் பகுதி ஆகிய இடங் களில் 1969 ஆம் ஆண்டில் கிணறுகளைத் தோண்டினார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் தோண்டப்பட்ட அந்தக் கிணறுகள் அப்படியே இருக்கின்றனவே தவிர இன்னும் முடிக்கப்படவில்லை, அவைகளில் தண்ணீர் வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை தம்முகத்தில் ஏராள மான இடங்களில் இருக்கின்றன என்பதை முதல்வரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விரைவில் நட வடிக்கை எடுத்து அவைகளெல்லாம் முடிக்கப்பட வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர்த் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பேரூராட்சி களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதை நான் உள்ளபடியே வரவேற் கிறேன். இந்த நேரத்தில் ஒன்றை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்பு கிறேன். குளித்தலை பேரூராட்சியில் சுமார் 11 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு குடிநீர்த் திட்டத்தை உருவாக்கி நிறைவேற்றி

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 சனவரி 21]

1973-ஆம் ஆண்டு மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவசரம் அவசரமாகத் திறந்து வைத்தார்களே தவிர அதில் தண்ணீர் வகுகிறதா என்றால் அங்கே தண்ணீர் வரவில்லை திட்டம் இன்னும் முற்றுப்பெறவில்லை. வீதிகளுக்கு பைப் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படி முற்றுப் பெறாத திட்டத்தை முதலமைச்சரவர்கள் திறந்து வைத்திருப்பது உள்படியே வருந்தத் தக்கதாகும்.

இதேபோல் என்னுடைய தொகுதியில் சிவாயம் கிராமத்தில் இரும்புத் தாது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் ஒரு மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத்தைத் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். மேல்நிலைத் தொட்டியில் குடத்திலே தூக்கிச் சென்று தண்ணீரை ஊற்றித் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மறுநாள் அங்கே யுள்ள பெண்கள் பைப்பைத் திறந்தால் தண்ணீர் வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை தமிழகம் முழுவதும் ஏராளமாக இருக்கிறது. ஆகவே, தரப்பட்டிருக்கும் புள்ளிவிவரத்தில் எவ்வளவு தவறு இருக்கிறது என்பதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். இதுபோன்ற நிலைமைகளை மாற்ற தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தின் தலையாய பிரச்சனையாக இருக்கின்ற ஒரு பிரச்சனை நீர்ப்பாசன பிரச்சனையாகும். நீர்ப்பாசனத்திற்காக நாம் எவ்வளவு ஒதுக்கீடாகும் தரும். இதேபோல் நம்முடைய நீர்ப்பாசனத் துறையில் இருக்கும் ஏரிகள் அத்தனையையும் சீர்படுத்த தமிழக அரசு திட்டம் தீட்டி இருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 27,000 ஏரி குளங்கள் பழங்காலம் முதல் கொண்டு இதுவரையில் சீர்திருத்தப்படாமல் இருக்கின்றவைகளுக்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சீர்படுத்த வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 27,000 ஏரி குளங்கள் யாருடைய பொறுப்பிலே இருக்கின்றன என்றால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், பொதுப்பணித் துறையில் அந்த 27,000 ஏரி குளங்களையும் ஒப்படை யுங்கள். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய பணி பூர்த்தியடையும். செய்யும் காரியம் நேர்மையாகவும், விரைவாகவும் நடைபெறும்

1974 சனவரி 21] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

என்று முதலமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு விரைவில் இவைகளை ஊராட்சி ஒன்றியகளிலிருந்து பொதுப் பணித் துறைக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலம் உணவுத் துறையிலே நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது, 1973-74-இல் ஏறத்தாழ 74 இலட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி பெருக நாம் திட்டம் தீட்டி இப்பொழுது உரப் பற்றுக்குறை காரணமாக சற்றுக் குறையக் கூடிய குழ்நிலை இருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையில் பார்க்கிறோம். அதற்குத் தரப்படும் காரணம் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து, உரம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை, ஆகவே, நம்முடைய புள்ளி விவரத்தை எட்ட முடியவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

உர விநியோகத்தில் ஏராளமான தவறுகளும், சேமிப்பு கிடங்களில் உரம் காணாமற்போகும் குழ்நிலையும் தமிழகத்தில் நிரம்ப இருக்கிறது. மதுரை மாவட்டத்தில் உரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பயங்கரமான மோசடி நடந்துள்ளது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மதுரை மாவட்டத்தின் மொத்த விற்பனை கூட்டுறவு சப்ளை மற்றும் விற்பனை கிடங்கிலிருந்து சுமார் 1,16,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள உர மூட்டைகள் காணப்படவில்லை என்றும் சுமார் 106 டன் யூரியா மோசடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூட்டுறவு இலாக்கா அதிகாரிகள் போலீசாருக்குப் புகார் செய்துள்ளதாகவும், எழுந்தர் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் அறிகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மோசடிகள் தமிழ்நாடு முழுவதும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

தென்னாக்காடு மாவட்டத்தில் அரசாங்கக் கிடங்குகளில் சேமிக்கப்பட்டிருந்த நெல்மூட்டைகள் காணப்படவில்லை என்றும், திருச்சி மாவட்டத்தில் சப் ஜெயில் காம்ப்வுண்ட் அறையில் இருந்த சிமெண்ட் மூட்டைகள் காணப்படவில்லை என்றும், கோதுமை மூட்டைகள் காணப்படவில்லை என்றும் அடிக்கடி செய்திகளைக் கேட்கிறோம், இப்படி எங்கே பார்த்தாலும் அரசின் சொத்துக்கள் காணப்படவில்லை என்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றனவே தவிர யார் எடுத்தார்கள், யார் திருடினார்கள் என்று கண்டு பிடித்து

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 சனவரி 21]

தண்டிக்கப்பட்டதாக எந்தப் பட்டியலும் இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இதுபோன்ற நிலைமைகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஏராளமான கோடி ரூபாய்களை இந்த அரசு ஒதுக்குவதாகவும், அவர்கள் வாழ்வில், அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் ஏற்றத்தை உண்டாக்குவதற்காக பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கி வருவதாகவும் பட்ஜெட்டிலும் பார்க்கிறோம், கவர்னர் உரையிலும் பார்க்கிறோம், மானியக் கோரிக்கைகளிலும் கேட்கிறோம். ஆனால் இந்த நிலைமைகள் எட்டளவில் இருக்கின்றனவே தவிர நாட்டளவில் செயல் படவில்லை. குடிசை வாழ்வோருக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு ஆண்டுக்கு 3,000 முதல் 4,000 வீடுகள் வரையில் கட்டித் தருவதை உள்ள படியே வரவேற்கிறேன். அதேநேரத்தில் இப்படிப்பட்ட பணிகள் எங்கே நடைபெறுகின்றன என்றால் நகர்ப் பகுதிகளில் நடைபெறுகின்றன.

கிராமங்களில் ஏழை, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பின் தங்கிய மக்கள் குந்தக் குடிசையில்லாமல் அவதிப்படும் காட்சிகளைப் பார்க்கிறோம். இதுவரையில் சுமார் ஒரு லட்சம் வீட்டு மனைகளைக் கையகப்படுத்தி, அந்த வீட்டுமனைகளில் வீடுகள் கட்டப்படாமல் காலியாக இருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது வேதனைக் கண்ணீர் வடிக்கும் சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, இதை இந்த அரசாங்கம் கவனத்திற் கொண்டு நகர்ப்புறத்தில் மட்டுமல்லாமல் கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் காலி மனைகளில் வீடுகளைக் கட்டும் திட்டத்தை விரைவில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக தாழ்த்தப் பட்டோர் நல மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்றை துவக்கி இருப்பதாக அறிக்கை கொடுத்து ஓராண்டு ஆகியும் அது எந்த நிலையில் இருக்கின்றது என்பதற்கு இது வரையில் எந்த வித பதிலும் இல்லை. ஆகவே இருக்கின்ற குறைகளை எவ்வளவு விரைவில் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு நீக்க முடியுமோ, இவற்றை

1974 சனவரி 21] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

நீக்குவதற்கு ஏன் காலதாமதமாகிறது என்பதைக் கூர்ந்து கவனித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கவும், இன்னும் சுடுகாட்டுப் பாதைகள் அமைக்கவும், கிணறு வெட்டவும் மானியம் தருகிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் உள்ள நிலைமையை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். புலியூர் கிராமத்தில் புரவிபாளையம் என்ற ஊர் அரிசன மக்கள் முதாதையர் காலத்திலிருந்து சுடுகாட்டிற்குப் போகின்ற பாதையையும், சுடுகாட்டையும், புறம்போக்கு நிலத்தில் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த இடத்தை இப்போது செட்டிநாடு சிமெண்ட் கம்பெனிக்கு திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சொந்தமாக்கித் தர முயற்சி மேற்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இதில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி, வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் அனுபவித்து வந்த உரிமையை அவர்களிடமிருந்து பறிக்காமல் அவர்களிடமே புறம்போக்கு நிலத்தை ஒப்படைக்கத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அடுத்த 5 ஆண்டுக் காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து வரப்போகிற குடும்பங்களைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இலங்கையிலிருந்து வரப்போகிற 57 ஆயிரம் குடும்பங்களைக் காப்பாற்ற நம்முடைய நிலை என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் முதலிலே பார்க்க வேண்டும். ஏற்கெனவே வந்தவர்களுக்கு நாம் தகுந்த முறையிலே வசதிகள் செய்து தரவில்லை. அவர்களுக்கு வீட்டு மனை வழங்கப்படவில்லை. தொழில் செய்வதற்கு கடன் தரப்படவில்லை. வீட்டு மனை உள்ளவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குத் தகுந்த உதவி செய்யப்படவில்லை. தகுதி உள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை. பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கியவர்களுக்கு வாழ வழி காட்டப்படவில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நம்மை நம்பி, நம்முடைய முதாதையர்களுடைய நாட்டை நம்பி வந்துள்ள ஏராளமான இலங்கை அகதிகள் குடும்பங் குடும்பமாகத் தெருத் தெருவாக அலைகின்ற காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1974 சனவரி 21]

களுக்கெல்லாம் வாழ வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதில் ஏன் கால தாமதமாகிறது என்பதை மிகுந்த அக்கறையோடு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு இந்த அரசு கைகொடுக்காவிட்டாலும், காலை வாரி விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன். அதேபோல இன்னொன்றையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு மாணவர்கள் மீது எந்த அளவிற்கு அக்கறை காட்டப்படுகிறது? ஆங்காங்கு மாணவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். இதற்கு ஆதாரம் பல இருக்கின்றன என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் என்னுடைய மாவட்டமாகிய திருச்சியிலே கிளைவ் விடுதிச் சம்பவத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சிகள் எந்த நாட்டு வரவாற்றிலேயும் இல்லாத ஒன்றாகும். நான் அந்த கிளைவ் ஹாஸ்டலுக்குச் சென்று பார்த்த நேரத்தில் அறைகளுக்குள்ளே ரத்தம் பீறிட்டுக் கிடந்ததைப் பார்த்தேன். சாப்பிடும் இடத்திலே ரத்தம் சொட்டப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். இந்தச் சம்பவங்களுக்குப் போலீஸ் காரணம் என்றும், இன்னும் பல் பேரிய அதிகாரிகள் காரணம் என்றும், நீதிபதி அவர்கள் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

மாணவர்கள் ஏன் ரத்தத்தின் ரத்தம், சதையின் சதை என்று சொல்கிற முதலமைச்சர் அவர்களும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் திருச்சிக்குப் பலமுறை சென்றிருக்கிறார்கள். ஒரு முறையாவது மாணவர்கள் விடுதியை பார்த்திருக்கிறீர்களா? மாணவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவித்திருக்கிறீர்களா? கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவங்களுக்கு யார் காரணம் என்பது நம்முடைய முதல் அமைச்சருக்கும் தெரியும், திருச்சி நகரத்து மக்களுக்கும் தெரியும், எனக்கும் தெரியும். ஆகவே மூல காரணம் யார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் உள்ளபடியே சொல்கிறேன், வேதனைப்பட வேண்டும். இது போன்ற நிகழ்ச்சி இனிமேல் நிகழாவண்ணம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 சனவரி 21] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

நம்முடைய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே காட்டப் பட்டுள்ள அத்தனையும் மக்கள் நல்வாழ்விற்காக என்றாலும், பாசன வசதியாக இருந்தாலும், குடிதண்ணீர் வசதியாக இருந்தாலும், தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதாக இருந்தாலும் எல்லாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அமையக் கூடியவையே தவிர நடப்பு ஆண்டிற்குப் போடப்படுகிற திட்டங்கள் என்பதற்கு எந்த வித ஆதாரமும் இல்லை, சுட்டிக்காட்டப்படவும் இல்லை என்பதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நேற்றைக்கு முதல் நாள் இந்த மாமன்றத்திலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் இது என்ன இரயில்வே கைடா, எல்லாவற்றையும் புள்ளி விவரங்களுடன் எடுத்து வைப்பதற்கு என்றார்கள். இரயில்வே கைட் 3 மாதத்திற்கு ஒருமுறை, ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறைதான் புதுப்பித்துப் போடப்படுகிறது. கவர்னர் அவர்களின் உரை ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை புதுப்பிக்கப்படுகிற ஒரு இரயில்வே கைட் போன்றதாகும். இந்த உரை ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு போடப்பட்ட ஒரு கைட் போன்றதாகும். நடப்பு ஆண்டிற்கு எந்தவிதமான திட்டமோ, அதை நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமோ இல்லை என்பதை மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் மரியாதைக்குரிய ஆளுநர் அவர்களால் தரப்பட்டிருக்கிற இந்த அறிக்கைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

பக்தர்கள் தாங்கள் வழிபடும் கடவுளுக்கு பிள்ளையார் சூழி போட்டுக் கொள்வது போல இன்றையதினம் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தன்மான இனத்தின் தலைவர் தமிழகத்தின் தந்தையாக விளங்கிய பெரியார் அவர்களுக்கு நாம் என்றென்றும் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம் என்பதை நினைவுபடுத்துகிற வகையில் பெரியார் அவர்களை இந்தத் தமிழகம் பார் உள்ளளவும், கடல் நீர் உள்ளளவும் மறக்காது என்பதைத் தமிழகத்திற்குக் காட்டுகிற வகையில்

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்] [1974 சனவரி 21]

பெரியாருக்கு நாம் செய்கின்ற கடமை உணர்வையும், கட்டுப் பாட்டையும் காட்டுகின்ற வகையிலே இதிலே கருத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

பெரியாரைப்பற்றி உள்ளபடியே பலர் சொந்தம் கொண்டாடினாலும் இன்றைக்கு இந்த ஆட்சி பெரியாருக்கு அர்ப்பணம் என்பதை மறைந்த நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் சொல்லியது இன்னும் நமக்குப் பசுமையான நினைவாக உறுதிப்படுத்திக்கொண்டிருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது இன்றைக்குப் பெரியார் மறைந்து விட்டாலும், மாண்டு மண்ணாகி, மண்ணோடு மக்கிக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் அவர் இறந்தாலும் அவர் எந்தக் கொள்கைகளுக்காகப்பாடுபட்டாரோ; இந்த நாட்டின் சமுதாயத்தை அடிப்படையிலேயே கொடுமைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற ஜாதி வெறியை, இந்த நாட்டைக் கொடுமைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற இதிகாசங்கள், சாஸ்திர சம்பிரதாயங்கள் ஆகியவைகளைக் குழி தோண்டிப் புதைத்தாக வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த பெரியார் இன்றைக்கு அந்த ஜாதி சம்பிரதாயங்களைப் பற்றிக் குறைவான எண்ணத்தோடு மறைந்திருக்கலாம்.

நான் நினைக்கிறேன். பெரியார் அவர்கள் மறைந்து விட்ட பின்னால் ஜாதி வெறியர்களுக்கு ஓரளவுக்கு குளிர் விட்டு இருக்குமோ என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. மறு பக்கத்தில் எனக்கு ஒரு ஆறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் பெரியார் அவர்களின் வழியைப் பின்பற்றி, அண்ணா அவர்களின் வழியைப் பின்பற்றிச் செல்ல இருக்கிற நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் இந்த ஜாதி வெறியை ஒழிப்பதற்குக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் உள்ளபடியே எனக்கு ஒரு நிம்மதி ஏற்படுகிறது.

(திரு. என். இராஜாங்கம் தலைமை)

அதைத் தொடர்ந்து இன்றையதினம் கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகிற நேரத்தில் ஒரு சிலர் கண்டனம் தெரிவித்துப் பேசினார்கள். ஒருவர் பேசுகின்றபோது இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள், இவர்கள்தான் இதற்கு முன்பு கவர்னர் அவர்களே வேண்டாமென்று சொல்லிக் கொண்டு இருந்தவர்கள் ஆயிற்றே, இன்றைக்கு கவர்னர் அவர்களுக்கு ஏன் நன்றி தெரிவிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே

1974 சனவரி 21] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

வருத்தப்பட வேண்டிய ஒரு கட்டமாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் அமைப்பை எந்தெந்தக் கோணத்திலிருந்து மாற்ற வேண்டும், அரசியல் அமைப்பை மாற்றுவதன் மூலம் இந்த நாட்டினுடைய எதிர்கால வாழ்விற்கு வழி இருக்கிறது என்ற தத்துவத்தை எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறது. எந்த எந்த மாற்றங்களின் மூலம் இந்த நாட்டு வாழ்வில் வளம் காண முடியுமென்ற கருத்தினை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் அரசியல் அமைப்பை மாற்ற வேண்டும் என்று கூறி வந்திருக்கிறோம்.

ஒரு மாநிலத்திற்கு கவர்னர் அவசியம் இல்லை என்ற கருத்தை அந்த அடிப்படையிலேதான் கூறி வந்தோம். அரசியல் அமைப்பிற்கு மாற்றம் சொல்லுகிற நிலையில்தான் மாநிலத்திற்கு கவர்னர் தேவையில்லை என்பதைக் கூறி வந்தோம் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். அந்த அடிப்படையில் ஒருமைப்பாட்டு உணர்வோடு, தேசியத்திற்கு காட்ட வேண்டிய உணர்வோடு, இன்றையதினம் நாங்கள் கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லாத சூழ்நிலை உருவாகுமா? அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள் என்றால் பார்த்தாயா, பார்த்தாயா இந்தப் பிரிவினை கேட்கின்ற பாங்கு இன்னும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை விட்டுப் போகவில்லை, நீங்களில்லை என்ற நிலை ஏற்படும். ஆகவே அவர்களைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை. இன்றையதினம் கவர்னர் பெருமானுக்கு நாம் நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறோம். அவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

(முற்பகல் 11-30)

இந்த நாட்டில் கோடானுகோடி மக்கள் உண்ண உணவு இல்லை. உடுக்க உடை இல்லை, இருக்க இடம் இல்லை என்ற அளவிலே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களும், பின்தங்கிய மக்களும் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்துதான் இந்த அரசு பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் வகையில் போடப்படுகிற திட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும் வகையில் அந்த அம்சங்கள் எல்லாம் தத்துவ வார்த்தைகளாக இந்த அறிக்கையில் இருப்பதை எண்ணி

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

[1974 சனவரி 21]

உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த நாட்டின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு எந்தெந்த வகையில் ஆக்கம் தேடவேண்டும். எந்தெந்த வகையில் ஊக்கத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற அந்தக் கோணத்திலே நின்று கொண்டு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் திட்டங்களைத் தீட்டி நாட்டுமக்களுக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் உள்ளபடியே நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் முக்கியமாக மின்சாரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரம் எதிர்கால விஞ்ஞான உலகத்திற்கு எந்தெந்த வகையில் ஆக்கம் தேடக்கூடியது, எதிர்கால சமுதாயத்தின் ஏற்றத்திற்கு வழிகோலக் கூடியது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது மின்சாரத்தைப் பெருக்கியாக வேண்டிய கடமையில் இருக்கிறோம். நான் என்னுடைய வேண்டுகோளாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிற அதே நேரத்தில் மின்சாரக் கட்டுப்பாடு தேவை என்று கூற விரும்புகிறேன். இப்போதுள்ள 15 சதவிகிதக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றிக் குறை கூறுகிறார்கள். நிரந்தரமாக அந்த 15 சதவிகிதம் கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே சர்க்கார் தீர்மானம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். நம்முடைய நாட்டில் மின்சாரத்தைத் தவறான வழிகளில் எல்லாம் பயன்படுத்துகிறார்கள். கட்டுப்பாடு இருந்தால்தான் ஐக்கிரதையாக மின்சாரத்தை பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு உருவாகும். தமிழகத்திலேதான் என்ன தேவை என்றாலும் உடனுக்குடன் செய்கிற அரசு இருக்கிறது. கர்நாடகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து மற்ற மாநிலங்களுக்குத் தருகிற கர்நாடகத்தில் பல் நேரங்களில் 25 சதவிகிதம், 30 சதவிகிதம், 40 சதவிகிதம் கட்டுப்பாடு இருந்து வந்ததை யாரும் மறுக்க முடியாது.

1974 சனவரி 21] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

தம்முடைய அரசு 15 சதவிகிதம் கட்டுப்பாட்டைத் தொடர்ந்து வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் தர வேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் மதிப்புமிக்க சொந்தரப்பாண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது விவசாயிகள் எல்லாம் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். பட்டா என்ற பெயரில், மோசடி செய்யப்படுகிறது என்று பேசினார்கள். 'பட்டா' என்ற பெயரிலேதான் இன்றைக்கு 74 லட்சம் டன் நெல்லை விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். 1961-62-ம் ஆண்டில் 22 லட்சம் டன் நெல் உற்பத்தி, இன்றைக்கு 74 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யச் சாத்தியக்கூறு இருப்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது மதிப்புக்குரிய சொந்தரப்பாண்டியன் அவர்கள் நெஞ்சிலே கை வைத்துப் பார்த்து பதில் சொல்லட்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பின்னால் நலிந்து கிடக்கிற மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு, பின் தங்கிய மக்களுக்குப் பட்டா என்ற அந்த அத்தாட்சி வழங்கிய பின்னால் தான் மகத்தான மகசூலைத் தமிழ்நாட்டு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் செய்து காட்ட முடிந்ததே தவிர வேறல்ல என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

காழ்ப்புணர்ச்சியால் பேசிப் பயனில்லை. காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டு இவ்வாறு பேசி ஆதாயம் பெறலாம் என்று எண்ணுவது மிகவும் முரண்கேடான செயல் என்பதைப் பலத்த கண்டனமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்களுடைய அரிப்பை, எரிச்சலை வேறு ரூபத்தில் காட்டுங்கள். ஒரு சாதனையைச் செய்து காட்டுகிற நேரத்தில், அதற்குக் குறுக்கே நந்தியாக இருக்க வேண்டாம் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள் ஆகும். சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் எழுத முடியும் என்ற பழமொழி போல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்தால்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பட்டா கிடைக்கும், பட்டா கிடைத்த பின்னால் கிணறு வெட்டுவதற்குப் பணம் கிடைக்கும்; கிணறு வெட்டிய பின்னால் தங்களுடைய வாழ்க்கையை வளமாக்க முடியும் என்று கிராமப் புறங்களில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கருதுகிறார்கள். பிற்பட்ட மக்கள் கருதுகிறார்கள் என்பதை அருமை நண்பர் அவர்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். அகை விட்டு விட்டு இன்றையதினம் இப்படிப் பேசுவதன் மூலம் அந்த மக்களுக்குக்

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்] [1974 சனவரி 21]

கிடைக்கக்கூடிய ஆதாயத்தைக் கெடுக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தே தவிர வேறல்ல. தமிழ்நாட்டைத் தவிர வேறு எங்கே இந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் காட்டி யிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் நான் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னவென்றால் தமிழகம் தொழிற்கூடமாக மாறவேண்டும். அப்படி மாறுவதற்கான சாத்தியக்கூறை எப்படி உருவாக்க வேண்டுமென்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது வீட்டுக்கு ஒரு தொழில் என்ற அளவுக்கு உருவாக்க வேண்டும். ஜப்பானை எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டாவது உலகப் போரின்போது மிகப் பெருந்தாக்குதலுக்கு ஆளாகி தரை மட்டமாகியது. அப்படிப்பட்ட ஜப்பான் நகரம் இன்றைக்கு உலக நாடுகளுக்கே அறைகூவல் விடுகிற அளவுக்கு, அமெரிக்காவிட்கே அறைகூவல் விடுகிற அளவுக்குத் தொழிலில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது.

நம்முடைய தமிழகத்திலும் சிறு சிறு தொழில்களுக்கு மேலும் ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுக்க வேண்டும். 'சிட்கோ' நிறுவனத்தின் மூலமாக லோன் தருகிறார்கள். சிறு தொழில்களுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் வரை தருகிறார்கள். இதன்மூலம் பலன் பெறுகிறவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்று பார்த்தால் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியவர்கள்தான் பலன் பெறுகிறார்கள். வீட்டுக்கு ஒரு தொழில் என்ற அடிப்படையில் 100 ரூபாயிலிருந்து 10,000 ரூபாய் வரை கடன் வழங்க வேண்டும். கடன் வழங்கும் அதே நேரத்தில் சில கட்டுப்பாடுகள் இருப்பதைத் தளர்த்துவதன் மூலம் ஏழை எளிய மக்களும் ஆதாயம் பெறுகிற அளவுக்கு கடன்களை வழங்க 'சிட்கோ' முன்வரவேண்டும். சிறு சிறு அளவுக்குக் கடன்களை வழங்குவதற்கான நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும். அப்போதுதான் சமுதாயத்தில் தாழ்ந்து கிடக்கிற மக்கள் ஓரளவு ஆதாயம் பெறும் அளவுக்கு வழிவகைகள் பிறக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 21] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

அடுத்து, பெரிய அளவுக்குப் பேசப்பட்டது விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றியதாகும். விலைவாசி ஏற்றம் என்பது கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக இந்த நாட்டை உலுக்கிக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சினை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. தமிழ்நாட்டு மக்கள் அதிலே சிக்கிச் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. விலைவாசி ஏற்றம் என்பது தேசியப் பிரச்சினையாகும். இந்த தேசியப் பிரச்சினையில் முடிவு காண வேண்டியது மத்திய சர்க்காராகும். மத்திய சர்க்காரைத் தட்டிக் கேட்க வக்கு இல்லாதவர்கள் இங்கு வந்து பேசுகிறார்களே தவிர வேறல்ல. அங்கு பேசுவதற்குண்டான சக்தியை, திராணியை இழந்து விடுகிறார்கள்.

இது ஆளும் கட்சியை மட்டும் பொறுத்த ஒன்றல்ல. எதிர்க் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அதிக விலைக்கு விற்கப்படும் போது வெளியே இருக்கும் வியாபாரிகள் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, கள்ளமார்க்கெட்டில் விற்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் 'ஓரவஞ்சனையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது' என்று மக்கள் முன்னால் சென்று பேசுகிறார்கள். பொதுக்கூட்டங்களில் பேசுகிறார்கள். அந்த நிலை மாறி எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் அதிலே கடமை இருக்கிறது என்று உணர்ந்து செயலாற்றினால் பலன் ஏற்படும். தமிழக அரசோடு சேர்ந்து மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும். கட்டுப்பாடு தேவை என்ற அளவுக்கு நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும்.

(மணியடிக்கப்பட்டு திரு. என். மருதாசலம் பேச அழைக்கப் பட்டார்.)

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தங்களிடமிருந்து நான் ஒரு விளக்கத்தைப் பெற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ஜோதி அம்மையார் அவர்களுக்குப் பதினைந்து நிமிடங்கள் தாங்கள் அளித்தீர்கள். எனக்குப் பின்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கும் தாங்கள் பதினைந்து நிமிடங்கள் அளித்துள்ளீர்கள். ஆனால் எனக்கு மட்டும் பத்து நிமிடங்கள்தான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே, பேசுகிற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்து நேரம் ஒதுக்குகிறீர்களா அல்லது கட்சியைப் பொறுத்து ஒதுக்குகிறீர்களா என்பதுபற்றி ஒரு விளக்கத்தை நான் பெற விரும்புகிறேன்.

[1974 சனவரி 21]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். இராஜாங்கம்): அடுத்து பட்ஜட் கூட்டம் இருப்பதால் அதில் எவ்வளவு மணி நேரம் வேண்டுமானாலும் உங்கள் கட்சி சார்பில் எடுத்துக்கொள்ளலாம். சபாநாயகர் அவர்கள் செய்ததற்கு நான் பதில் சொல்ல முடியாது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் உள்ள பாகுபாட்டைத்தான் கேட்கிறேனே தவிர வேறு எதுவும் அல்ல. இந்தப் பாகுபாட்டிற்குக் காரணம் என்ன என்றுதான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். இராஜாங்கம்): உங்களுக்கு பதினைந்து நிமிடங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீங்கள் பத்து நிமிடங்கள் என்கிறீர்கள். கணக்கில் பதினைந்து நிமிடங்கள் என்று இருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: மன்னிக்கவும். நான் பத்து நிமிடங்கள்தான் பேசியிருக்கிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் ஈரோட்டுப் பெரியார் ஈ.வெ.ரா. வின் நினைவு பொறிக் கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஈ. வெ. ரா. அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, அடித்தளத்தில் இருந்த, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டார்கள். ஈ.வெ.ரா. பெரியார் அவர்களுக்கும், அவர்களது குடும்பத்தாருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக நன்றியறிதலைச் செலுத்த நாங்கள் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

அடுத்தபடியாக, ஆளுநர் உரையில் தொழில் துறை சம்பந்தமாக சில முக்கியமான விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. தொழில் துறையிலும் சரி, விவசாயத் துறையிலும் சரி. பல திட்டங்களைப் போட்டு அவற்றின் மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும், வறுமையையும் ஒழிக்கப் பாடுபட்டும் அவற்றை ஒழிக்க முடியவில்லை. வேலையில்லாதிருக்கும் ஐந்து இலட்சம் பேர்களில் 40,000 பேர்களுக்குத்தான் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று இந்த உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து இலட்சம் பேர்களில் 40,000 பேர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுப்பது என்பது

1974 சனவரி 21] [திரு. என். மருதாசலம்]

சமுத்திரத்தில் கரைத்த பெருங்காயம் போலாகும். குறைந்தது ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் பேர்களுக்காவது வேலைவாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

இந்த வேலை கொடுக்கும் திட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. இன்று நகரப் பகுதிகளானாலும் சரி அல்லது கிராமப் பகுதிகளானாலும் சரி, உதாரணத்திற்கு கோவையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு பல மில்கள் உள்ளன. அங்குள்ள மில் முதலாளிகள் வேலைப் பளுவை அதிகப்படுத்தி ஆள் குறைப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை உண்டுபண்ண அவர்கள் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விஜயலட்சுமி மில்லில் ஆள்குறைப்புத்திட்டத்தின் மூலம் ஒரு போராட்டம் நடந்து பலர் இன்று வேலையில்லாது அவதிப்பட்டு வரும் நிலை இருக்கிறது. ராஜலட்சுமி மில்லிலும் ஆள்குறைப்புத் திட்டத்தின் மூலம்—சர்வீஸ் அடிப்படையில் வேலை கொடுக்காமல் முதலாளிக்கு இஷ்டப்படி வேலையில் வைப்பது என்று செய்து அந்த மில் இப்போது சாத்தப்ப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இந்த மில் முதலாளிகள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அதிகப்படுத்துகிறார்கள். சர்க்காரும், ஐந்து லட்சம் பேர்களில் ஒரு லட்சம் பேர்களுக்குக் கூட வேலை கொடுக்க முடியாத நிலையில் எப்படி வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, நகரசபைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவீதம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி 18 சதவீதம் அளவிற்குக் கொடுக்கப் படுவதில்லை. ஒரு யூனியனில் 15, 20 ஆயாக்களை எடுத்தார்கள். அதில் ஒரு ஹரிஜனப் பெண் கூடக் கிடையாது. அதுகுறித்து அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் சொல்லும்போது அந்தப் பிரிசிடென்ட் சொல்கிறார் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிலிருந்து யாரும் வரவில்லை என்று. எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சு ஆபீசர் சொல்கிறார், நாங்கள் அனுப்பினோம் என்று. ஆகவே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும், ஒவ்வொரு நகரசபையிலும் 1973-ல் இருந்து 1974-ம் ஆண்டு வரையில் எவ்வளவு பணியாளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு எழுத்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட

[திரு. என். மருதாசலம்] [1974 சனவரி 21]

டிருக்கிறார்கள், அதில் எவ்வளவு பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்பதைக் குறித்து பரிசீலிப்பதற்கு இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அப்படிப் பரிசீலனை செய்தால்தான் தாழ்த்தப்பட்டவர்களில் எவ்வளவு பேர்கள் வேலையில் அமர்த்தப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். ஆகவே அந்த முறையை அரசாங்கம் கையாளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வீட்டுவசதி வாரியத்தில் பல குறைபாடுகள் உள்ளன. கோவையில் வீட்டு வசதி வாரியம் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு அங்கு வீட்டு வசதி வாரியம் வீடுகள் கட்டி திறப்பு விழா நடந்தது. 150 வீடுகள் கட்டி திறப்பு விழா நடந்தும் இதுவரையில் யாருக்கும் கொடுக்கப்படாது அவை பூட்டப்பட்டுக்கிடக்கின்றன. யாருக்காவது அதைக் கொடுத்திருந்தால் அரசாங்கத்திற்கு வாடகையாவது வந்திருக்கும். கார்ட் கொடுக்கப்பட்டு இரண்டு வருடங்கள் ஆகின்றன. வீடு இருப்பவர்களுக்குத்தான் வீடு கொடுக்கப்படுகிறதே, அது சரியல்ல. வீட்டு வசதி வாரியத்தில் ஊழல் நடக்கிறது. அதை உடனடியாகப் பரிசீலிக்கவேண்டும்.

வீட்டு வசதி வாரிய என்ஜினியர் பல குறைபாடுகளைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். வீட்டில்லாதிருக்கிற ஏழை மக்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நகரப்பகுதிகள் விரிவடைவதற்காக நகரங்களுக்குப் பக்கங்களில் உள்ள இடங்களுக்கு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலம் வசதிகள் செய்யப்படுகின்றனவே தவிர கிராமப்புறங்களிலும் வீட்டு வசதி வாரியம் அமைக்கப்பட்டு அதன் மூலம் வீடுகள் கட்டித்தரப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைய ஏதுவாகும். ஆகவே அந்த முறையில் வீட்டுவசதி வாரியம் கிராம மக்களின் நன்மைக்காக கிராமப்பகுதிகளில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பின்னர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக என்னென்னவோ செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கடனுக்காக விண்ணபித்து தக்க சான்றுகள் கொடுத்தும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு கடன் கிடைப்பதில்லை. வீடு

1974 சனவரி 21] [திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

கட்டுவதற்கு அல்லது வியாபாரம் செய்வதற்கு கடனுக்காக விண்ணப்பித்தால் அவை கிடைப்பதில்லை. விண்ணப்பித்து இரண்டு வருடங்கள் ஆகிறதே இன்னும் கடன் கிடைக்கவில்லையே விண்ணப்பம் என்னவாயிற்று என்று கேட்கிறார்கள். கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர அவர்களுக்கு கடன் கிடைத்து அதை உபயோகப்படுத்தி அவர்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஆகவே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை முன்னேற்றுவதற்காகக் கொண்டு வரப்படுகிற திட்டங்களை நல்ல முறையில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால்தான் தாழ்த்தப் பட்ட மக்கள் முன்னேற முடியுமே தவிர அவை ஏட்டளவில் இருந்தால் பிரயோஜனமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: கனம் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது தோழமைக் கட்சி என்ற முறையில் தோழமைக் கட்சி எந்த முறையில் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமோ அந்த முறையில் இடித்துச் சொல்ல வேண்டியவற்றை இடித்துச் சொல்லியும், எங்கே நல்லவைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகளைப் புகழ்ந்தும் சொல்லவேண்டிய முறைப்படி நான் சில கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆளுநர் உரையைப் படித்துப் பார்க்கும்போது ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு நம்முடைய அரசாங்கம் என்ன கொள்கைகளைச் சொன்னது, அந்தக் கொள்கைகளை எந்த அளவிற்கு அரசாங்கம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது, இனிமேல் நம்முடைய அரசு என்ன கொள்கைகளை இந்த ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப் போகிறது என்பதை நிச்சயமாக கருத்தில்கொண்டு ஆற்ற வேண்டிய ஒரு உரையாகும் ஆளுநர் அவர்களது உரை. நாம் இன்றைக்கு இந்த ரிப்போர்ட்டைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது, இந்த உரையிலே எவ்வளவு தூரம் கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட கிரைசிஸ், கடுமையான நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டன, அவைகளை எப்படி அரசு சமாளித்தது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லப் படவில்லை. அவைகள் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றனவா, அப்படி தொடர்ந்து வந்தால், அவைகளையெல்லாம் சமாளிப்பதற்கு அரசு எந்த அளவில் திட்டங்களைத் தீட்டி வைத்து இருக்கிறது

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி] [1974 சனவரி 21]

என்று கூறக் கூடிய அளவில் இந்த உரையில் கவனம் செலுத்தப் பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கிற நேரத்தில் எனக்கு உண்மையிலேயே இந்த ரிப்போர்ட் It is only a formal report and it is not a serious one. என்றுதான் நான் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். சிறந்த அளவிற்கு, கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டிய அளவிற்குச் செய்யப்படவில்லை என்றுதான் எனக்குச் சொல்லத் தோன்றுகிறது.

உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கடந்த ஒரு வருட காலத்தில் நம்முடைய தமிழகத் தைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனை கிரைசிஸ் வந்திருக்கின்றன—

Political crisis, power crisis, law and order crisis, handloom crisis, manure and pesticides crisis, trade union movement crisis, students movement crisis, co-operative movement crisis. இவைகளையெல்லாம் நாம் கடந்த வருடத்தில் சந்தித்து இருக்கிறோம். இவைகளெல்லாம் இப்போது மறைந்து விட்டனவா, எப்படிச் சமாளித்தோம், அல்லது புதியதாக ஏதேனும் கிரைசிஸ் இதில் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றும் சொல்லப்படவில்லை. அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த வருஷம் நாம் ஆயில் கிரைஸிஸையும் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை எப்படிச் சமாளிக்க இருக்கிறோம் என்றும் சொல்லப்படவில்லை.

இந்த உணவு உற்பத்தியில் நமக்கு வேண்டிய உரங்கள் நமக்கு வேண்டிய அளவுக்குக் கிடைக்காதிருந்த சூழ்நிலையிலும் நாம் அதைச் சமாளிக்கும் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது, அதை எப்படிச் சமாளித்தோம் என்றும் கூறப்படவில்லை. இனிமேல் ஏற்பட இருக்கிற நெருக்கடியையும் நாம் எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறோம் என்பதைப் பற்றியும், இது குறித்து அரசின் கொள்கை என்ன என்பதைப் பற்றியும் கூறப்படவில்லை. இவைகளெல்லாம் இருந்தாலும்கூட, நம்முடைய அரசு அச் சிக்கல்களை ஓரளவு சமாளித்து இருக்கிறது. அதை நாம் இந்த நேரத்தில் பாராட்ட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இருந்தாலும்கூட நாம் எல்லா நெருக்கடிகளையும் நல்ல முறையில் சமாளித்து விட்டோம் என்று திருப்திப்படும் மனோபாவம் வந்து விடக்கூடாது. இதைப் படித்துப் பார்க்கிறபோது அப்படிப்பட்ட மனோபாவம் இருப்பது போல் தெரிகிறது என்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

1974 சனவரி 21] [திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

நம்முடைய அரசின் உணவுக்கொள்கையில், புட் பாலிசியில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய மாநிலம் தேவைக்குமேல் ஓரளவுக்கு 'சர்பிளஸ்' மாநிலமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையிலேயே நம்முடைய அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாகத்தான் அது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலே நாம் நிச்சயமாக திருப்தி அடைந்துவிட முடியும். பூர்ண திருப்தியடைந்து விட முடியுமா என்றால் முடியாது. நாம் எவ்வளவுதான் உற்பத்தியை அதிகரித்து இருந்தாலும், தேவைக்கு மேல் உற்பத்தியைச் செய்து இருந்தாலும், விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கிறது. இன்றைக்கு படியரிசு ரூ. 2.75 விற்கிற நிலையிருக்கிறது. இதற்கு அரசு மட்டுமே பொறுப்பு என்று எதிர்க்கட்சிகள் சொல்லிவிட முடியாது. இதைத் தடுப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நமக்கு வேண்டிய உரங்கள் கிடைப்பது இல்லை, நமக்கு வேண்டிய பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் கிடைப்பது இல்லை என்று சொல்கிறோம். அதை வினியோகிப்பதில் அரசு என்ன முறையை அனுஷ்டித்து வருகிறது என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். நம்முடைய தேவை 3.15 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் என்றாலும் 2.3 இலட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரம் வழங்கப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேவையில் முக்கால் பங்குதான் கிடைத்திருக்கிறது. கிடைத்த உரத்தை எப்படி வினியோகம் செய்தார்கள். வினியோகம் செய்யும் பொறுப்பு நம் அரசின் கையில்தான் இருக்கிறது. உரத்தை அளிப்பது மத்திய அரசின் பொறுப்பைச் சார்ந்தது என்று சொல்லிவிட்டு நாம் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே யூரியா மூட்டை ரூ. 50 விற்க வேண்டியது ரூ. 170, ரூ. 200 வரை வெளி மார்க்கெட்டில் விற்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏன் இதைச் சரியாக வினியோகம் செய்ய முடியவில்லை.

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி] [1974 சனவரி 21]

மதுரையைப் பொறுத்தவரையில், உர வினியோகத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதியில் சரியானபடி உரம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது. ஆனால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அருப்புக்கோட்டைத் தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே யிருக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் வினியோகம் செய்தார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எந்த மாதிரியான சூழ்நிலையில் உருவாக்கப் பட்டது என்றால், அங்கேயுள்ள உறுப்பினர்கள் சிலருக்கு நிலம் கூட இல்லை, அப்படிப்பட்டவர்கள் அந்தச் சங்கங்களில் இருக்கிறார்கள்.

இப்படிச் சங்கங்கள் மூலம் வினியோகம் செய்ததால் அவர்களிடத்தில் நிலம் இல்லாத காரணத்தால் வெளி மார்க் கெட்டில் விற்ப்றுக்கிறார்கள். நெருக்கடியாக இருக்கிற நேரத்தில், கிடைத்ததையாவது ஒழுங்காக வினியோகம் செய்து இருக்கவேண்டும். நமக்குத் தேவையானதில் நாவில் மூன்று பங்கு தான் கிடைத்தது என்றால், அதைச் சரியாக வினியோகம் செய்து இருந்தால் 100 டன் உற்பத்தி என்றால் 75 டன் உற்பத்தியாவது ஆகியிருக்கும். விவசாயிகளுக்கும் உரம் கிடைத்து இருக்கும். அவர்கள் வெளிமார்க்கெட்டிற்கு சென்று இருக்க மாட்டார்கள்.

அதோடு, இந்த உர வினியோகம் இராமநாதபுரம் மாவட்டத் திற்கு ஒருமாதிரியாகவும், மதுரை மாவட்டத்திற்கு ஒருமாதிரி யாகவும், வேறு ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒருமாதிரியாகவும் இருக்கக் கூடாது. மாநிலம் பூராவிலும் ஒரேமாதிரியான அடிப்படையில் தான் உர வினியோகம் இருக்கவேண்டும். வினியோகம் செய் வதற்கு சகல அதிகாரத்தையும், பவரையும் இந்த அரசு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறபோது ஏன் இந்த நிலைமையேற்பட்டது என்று தெரியவில்லை. மாநிலம் பூராவிலும் ஒரேமாதிரியான நிலைமை இருந்தால் இந்தச் சங்கடங்கள் வராது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வெ. குருசாமி: பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். மதுரை மாவட்டத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அங்கேயும் சொசைட்டி மூலமாகத்தான் உரம் வினியோகிக்கப்பட்டு, அங்கேயும் விவசாயி களுக்குச் சரியான முறையில் உரம் கிடைக்காமல் இருந்தது என் பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1974 சனவரி 21]

(நண்பகல் 12-00)

திரு. செளடி. எஸ். சுந்தரபாரதி: நல்லது. நண்பர் அவர்கள் சொன்ன தகவலுக்கு மிகவும் நன்றி. நண்பர் அவர்கள் சொல்லக் கூடிய தகவல் பிரகாரம் பார்க்கும்பொழுது, அப்படியானால் மதுரை ஜில்லாவில் சில இடங்களில் யூனியன் மூலமாகவும், சில இடங்களில் சொசைடி மூலமாகவும் உரம் விநியோகம் செய்யப் படுகிறது என்பது தெரிய வருகிறது. இம்மாதிரி ஒரு கொள்கை வேண்டாம். ஏனென்று கேட்டால், உரம் விநியோகம் செய்வதில் எப்படி ஒரு சரியான முறையை கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்துப் பார்த்து தக்கதோர் முடிவு எடுக்கவேண்டும். உரத்தை கம்பெனிகள் தயார் செய்கின்றன. கூட்டுத் துறை மூலமும், ஸ்பிக் மூலமும் நாம் உரத்தைப் பெறப்போகிறோம். மத்திய அரசாங்கமும் உரத்தை ஒதுக்கப்போகிறது. எல்லா உரத்தையும் அரசாங்கமே ஒட்டுமொத்தமாக வாங்கி அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, இப்படித்தான் உரத்தை விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று உறுதியாக முடிவு செய்து, விநியோகத்தில் ப்ளாக் மார்கெட் இல்லாமல், குறைந்த விலையில் சரியான அளவில் விவசாயிகளுக்கு உரம் போய்ச் சேரும் என்பதை உறுதி செய்து கொண்டு, அந்த முறையைக் கையாண்டு விநியோகம் செய்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

இன்னொரு காரியத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே டேபிள் ஸால்ட்டிலிருந்து யூரியா போல் செய்கிறார்கள். அதைப்போல வேறு உரம் போலவும் செய்கிறார்கள். எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்தில் உப்பு அதிகமாக உள்ள இடத்தில் இப்படியெல்லாம் செய்கிறார்கள். இதெல்லாம் தெரியாமல், வேறு எந்த உரத்தையோ வாங்கிக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அந்த உரத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய் நிலத்தில் கொண்டுபோய்ப் போட்டால், நிலம் பாழடைந்துவிடும், கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த பணம், செய்த வேலை எல்லாம் வீணாகப்போய் அவர்கள் நஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

கலப்படம் செய்கிறார்கள் என்றால், உணவுப் பண்டங்களில் கலப்படம் செய்பவர்களைத் தண்டிப்பதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. 'ப்ரிவென்ஷன் ஆஃப் ஃபுட் அடல்ட்ரேஷன் ஆக்ட்' இருக்கிறது.

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி] [1974 சனவரி 21]

அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் இப்படி உரத்தில் கலப்படம் செய்பவர்களைக் கொண்டுவர முடியுமா என்று கேட்டால், நிச்சயம் கொண்டு வர முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டச் சிக்கல் இருக்கிறது. ஆகவே, உரக்கலப்படத்தைக் கண்காணிக்கவேண்டிய அவசர நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பொருள்களில் கலப்படம் செய்வதைத் தடுப்பதற்கு எப்படி ஒரு சட்டம் இருக்கிறதோ, அதைப்போல நம்முடைய அரசு 'ப்ரிவென்ஷன் ஆஃப் ஃபுட் அடல்ட்ரேஷன் ஆக்ட்' என்பதைப்போல 'ப்ரிவென்ஷன் ஆஃப் மென்யூர் அடல்ட்ரேஷன் ஆக்ட்' என்ற ஒரு சட்டத்தை அவசரமாக இயற்ற வேண்டும். அப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தால் தான் இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் செய்யக்கூடியவர்களைக் கண்டு பிடித்து தண்டிக்கக்கூடிய நிலைமையில் நாம் நிச்சயமாக இருக்க முடியும், கலப்படத்தைத் தடுக்க முடியும். இதை நிச்சயமாக அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இதை உதாரணமாகச் சொன்னேன்.

நமக்கு முன்னால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளை நாம் எப்படிச் சமாளிக்கப்போகிறோம் என்ற முறையில் ஆழ்ந்து பார்த்து, உரையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நான் சொல்லும்பொழுதுதான் இந்தக் கருத்தை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றி நம்முடைய அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'ப்ரிவென்ஷன் ஆஃப் ஃபுட் அடல்ட்ரேஷன் ஆக்டை' அமல் நடத்தும் பொறுப்பை சாவிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் மூலம் உணவுக் கலப்படத்தையோ அல்லது வேறு கலப்படத்தையோ நாம் எஃபெக்டிவாக தடுத்துவிட முடியுமா என்று கேட்டால், நிச்சயமாக முடியாது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக ஆண்டி கரெப்ஷன் டிபார்ட்மென்ட் என்று ஒரு பிரிவே தனியாக இருப்பதுபோல, ஆண்டி அடல்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மென்ட் என்று புதியதாக ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி, அந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்து, எத்தகைய கலப்படமாக இருந்தாலும், உரக் கலப்படமாக இருந்தாலும் சரி, உணவுப் பொருள் கலப்படமாக இருந்தாலும் சரி, கலப்படம் நடக்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 சனவரி 21] [திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

இன்னும் பல விஷயங்களை நான் சொல்ல முடியும். இருந்தாலும் கூட நான் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு தலைவர் அவர்களின் அனுமதியோடு முடித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனையில் சில கருத்துக்களை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலையிலே அதைப்பற்றி ஒரு சில விஷயங்களை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கைத்தறித் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், நூலுக்கும், அதைப்போலவே செயற்கைப் பட்டுக்கும் போன வருடம் மிகப் பெரிய நெருக்கடியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அதை எப்படிச் சமாளித்தோம் என்பது பற்றி அறிக்கையிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. கோவாப்ரேடிவ் செக்டாருக்கு உள்ளே இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் கஷ்டப்படாத அளவுக்கு எந்த அளவுக்குச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். கோவாப்ரேடிவ் துறைக்கு வெளியே இருப்பவர்களுக்கு நாம் அதிகமாகச் செய்ய முடியவில்லை என்பதைப்பற்றியெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு விஷயத்தை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நாம் எதிர்பாராத முறையில் போன வருஷம் நமக்கு இந்தத் துன்பம் வந்தபொழுது நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்தோம். நூல் இல்லாமல் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கு ரூ. 100 கொடுத்தோம். அதைப்போலவே பட்டு நூல் இல்லாமல் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கு ஏதாவது பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று மனம் இருந்தாலும், பணம் இல்லை, அதனால் கொடுக்க முடியாத ஒரு நிலைமை நமக்கு ஏற்பட்டது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 18 கோடி ஒதுக்க இருக்கிறோம். வரக்கூடிய பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கி வைக்கப்போகிறோம். ஆனால், எதிர்பாராத சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், கஷ்டப்படும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவுவதற்கு நாம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோமா என்று கேட்டால், எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எதிர்பாராத சூழ்நிலையின் காரணமாக நெருக்கடி ஏற்படும்பொழுது கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்வதற்கு மொத்தத் தொகையாக போன வருடம் ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கினோம். அதற்கு மேல்

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி] [1974 சனவரி 21]

செலவழிக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்தால், எதுவும் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருந்தது. ரூபாய் 18 கோடி ஒதுக்க இருக்கிறோம். இனிமேல் வரக்கூடிய பட்ஜெட்டில் முக்கியமாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு மொத்தப் பணம் நாம் எவ்வளவு செலவழிக்கப் போகிறோம் என்பதைப் பற்றி இந்த அரசு இந்த நேரத்தில் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அதைப்போலவே நாம் அவர்களை வேறு தொழில்களுக்கு மாற்றவேண்டும் என்று சொல்கிறோம் அடிக்கடி. நாம் அதற்கு என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். அவர்களை வேறு தொழிலுக்குக் கொண்டு போகவேண்டுமென்றால், அந்த முறையில் ஏதாவது திட்டம் வகுத்து எதைச் செய்யப்போகிறோம் என்பது பற்றி சொல்லியிருக்கிறோமா என்றால், இல்லை. இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அருப்புக்கோட்டையில் பழையபடி பஞ்சம், ஆர்ட் ஷில்குக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தந்தி வந்திருக்கிறது. கஷ்டமான நிலையில் மக்கள் உதவியை எதிர்பார்க்கிறார்கள். எனவே அரசு இதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Hon. Chairman, Sir, now I am in a position to speak the truth without any mental reservation, because I am an independent. Wherever the Government does good, it is our duty to praise them and wherever they need our guidance, if it is needed, it is our duty to give them our guidance, and wherever they go wrong I feel it is our duty to tell them frankly that that is wrong. There have been, as Mr. Sowdi Sundara Bharathi said, national crisis in this country a crisis of character, a crisis of politics, an economic crisis and what not, and in these circumstances, the most important thing for patriotic men is, I think, to sit together and think what to do to solve these problems. Unfortunately, in this country, we find that everybody is trying to throw mud on others without attempting to solve or contribute to the solution of the most important problems.

1974 சனவரி 21] [Thiru K. M. Subramaniam]

Sir, today, there have been criticisms about price spiral. Who is responsible for this price spiral? I have felt that this is a national affair, not a State affair at all. It is credit policy, the industrial policy, the economic policy of the Government of India and all these things have contributed to the price increases and there is no use of accusing any particular Government about it, especially the State Government about it. The national leaders must have the courage of conviction to come out and say, "Look here, it is the Central Government that is responsible for this sort of crisis."

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

We must do everything to bring down prices. Similarly, Mr. Sundara Bharathi said, the law and order crisis is not in the State alone that we find it from the Himalayas to Kanyakumari. The other day I was reading an article in "Mother India" where it is said that rape is the ordinary pleasure of the country. That is the way we are going. So, the recommendation of the Governor in page 15 to hold a conference of Chief Ministers is the most important in this Governor's Address. It is very necessary that all the Chief Ministers must sit together and find out ways and means of solving the country's problems; the problems are increasing—there is political crisis. What is this political crisis? The two Congresses are fighting in U.P. and the same two political parties are united in Pondicherry. To what limits they go we do not know.

Unless there is political honesty, we cannot solve this problem.

Now coming to other matters

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Is political honesty your monopoly alone or the monopoly of somebody else?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Political dishonesty is your monopoly

THIRU R. PONNAPPA NADAR: We know your political honesty and now you are throwing stones at others.....

[1974 சனவரி 21]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I have seen your political honesty. For 22 years you have ruined this country and what is the price we are paying for it now? What is happening in this Country. Where is the political honesty to-day? I can ...

THIRU R. PONNAPPA NADAR: It is a welcome thing that you have left us for good

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am very happy that I have not given room for further exploitation. I do not want the exploitation of others. You feel that it is very good that I have left you. Many others also feel that it is very good that I have left them.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: தலைவரவர்களே, என்னுடைய பேச்சில் “பொலிதிகல் கிரைசிஸ்” என்று குறிப்பிட்டேன். அதற்கு எவ்வளவோ உதாரணம் சொல்லலாம். இந்த முறையில் சட்டசபையில் நடைபெறுகின்ற விவாதம் இன்னும் கொஞ்சம் தரம் உயர்ந்த முறையிலே அமைந்தால் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தனியாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். “பொலிதிகல் கிரைசிஸ்” என்றால் அதிலே எத்தனையோ அர்த்தம் இருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I do not want to

MR. DEPUTY SPEAKER: It is better to leave that matter. The word has thousand meanings and thousand explanations can be given.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: This is a pot calling the kettle black

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Anybody can use any words. I can also use stronger words but I do not want to use them because it is unparliamentary to use them. Why should we quarrel about it?

Now the point is that I want this Government to help the people, especially the poor people

1974 சனவரி 21]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order . . .

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am not creating any disorder.

MR. DEPUTY SPEAKER: You are making the debate lively.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Leaving all jokes apart, we are facing a serious problem to-day. We are going through a crisis in all aspects of life in this country. Take for instance, the increase in prices of essential commodities. What can the State Government do to put down the prices? Unless we solve the problems like inflation, blackmarket money, P.L. 480 funds, huge interest taken by private creditors, etc., we cannot put down the prices, and no State Government can put down the prices. So, it is the duty of the leaders of all parties to do something in the matter. Let there be a meeting of all the Chief Ministers who can consult their advisers on how to bring down the prices. This is not the time for political controversy. This is the time for solution of the problem. So I think I am right in saying that we should congratulate the Government and the Governor for having thrown the suggestion that there should be a Chief Ministers' Meet.

Secondly, the most important problem is the priority allocation of funds. In spite of the fact that I am in the Opposition I must say that priority has been given to power and maximum funds have been allotted for it. Then priority has been given to water-supply and then to irrigation. So far as irrigation is concerned, we have tapped all the sources of running water. Unfortunately, this is a State with only one river, Cauvery and in spite of that, production has gone up. In the Governor's Address mention has been made about minor irrigation. Minor irrigation is the only thing that we can do now. So, I congratulate the Government and the Governor for having brought this matter to the forefront and so many tanks have to be improved.

Then I come to food production. The most important thing is fertiliser. What is happening to our fertiliser factory? What is happening to the distribution of fertiliser? Now the distribution is done in two ways, one by businessmen and another by

[Thiru K. M. Subramaniam] [1974 சனவரி 21]

the Government. I know for certain that the fertiliser which has been purchased from Goa by a Madras dealer has been directly routed to Andhra Pradesh and sold in Andhra Pradesh at an extra price of Rs. 200 to 300 per tonne. I know black-marketing is going on in fertiliser and I can mention the names of the persons indulging in it. 1,000 tonnes of fertilisers allotted to a particular individual has never been brought to Tamil Nadu. As there is shortage of fertiliser, it is all the more necessary that the Government should control both production and distribution of fertilisers. Similarly in the case of sugar, 70 per cent is under control and 30 per cent under decontrol. So, there is black-marketing in sugar. Cent per cent of the production must be controlled. Only the prices can be increased a bit. So also in the case of cloth, what is happening? There are both controlled and decontrolled varieties of cloth and no Government knows what is happening to all the controlled cloth. Perhaps it may be known to the Textile Commissioner who gets statistics which is full of lies.

Now the price of sugar has been increased in U.P., because there is an election to take place there. When there was election in Kerala, the price of rubber was increased. Now the steel prices also have been increased. We should see that their prices are reduced.

Now I come to rural labour. Rural labour is getting Rs. 3 per day as wages for 90 days. Rupees 270 is their per capita income. Their income should be supplemented by aid from the Government of India. Certainly the State Government cannot do it. Now 30 per cent of the population are getting Re. 1 per day and more than 10 per cent less than Re. 1. It is for the Government to find a solution to this problem. They should sit together and think about the means of supplementing the income of 30 per cent of the people who are having a sub-normal life and getting less than Re. 1. What is the supplementary income you are going to provide for them?

Are you going to provide cows, buffaloes and extra work?

1974 சனவரி 21] (Thiru K. M. Subramaniam)

Next take the handloom sector. You talk of price reduction, supply of yarn, supply of dye-stuff, etc. But who is getting the benefit of all these? Is it the poor handloom weaver? No, it is the middleman, the master weaver who takes everything.

(The Deputy Speaker sounded the gong.)

I am not talking anything out of the way and I won't hurt anybody. Give me some more time.

The family of a weaver got Rs. 48 per mensem in 1947. Now the weaver gets Rs. 96 per mensem. You can ask any handloom expert. Rupees 18 crores is earmarked for them; that is there in the speech of Governor. With Rs. 96 income per month, what is the per capita income of the poor weaver? Unless and untill the middlemen are abolished in the handloom sector also, unless this Government takes upon itself the distribution of yarn to the weaver direct, the poor handloom weaver will not benefit.

Some time before, there was a restriction that the mills should not produce more than 5,000 million yards. But what is happening now? They increase production some times extending the width of the cloth. That is indirectly affecting the handloom industry.

Coming to my constituency, Madras City, there is clamour for re-election immediately. I think it is a very serious problem. Madras City's administration had been bad since many years and lot of things had to be improved. Unless improvements are effected there is no use of clamouring for re-election. Our Congress members may say 'Sri K. M. Subramaniam may not get re-elected and that is why he is saying this'. That is not the point. I can get re-elected without difficulty whether I am there or not. What I say is, let nobody hurry things. Let things be improved first. Otherwise, there would be trouble later.

One minute more and I am finished. Take the interior roads of Madras City, not Mount Road or Poonamallee High Road. If Rs. 12,000 is sanctioned for a street, only Rs. 8,000 is spent and Rs. 4,000 goes to somebody's pocket. I request the Hon. Chief Minister and Hon. Minister for Local Administration who is not here, that Rs. 5 crores should be allotted for improvement of interior roads in Madras City. Their present condition is very

[Thiru K. M. Subramaniam] [1974 சனவரி 21]

bad. If Rs. 5 crores is allotted for their improvement, we can have a better city. Let democracy wait for some time. We can afford to make democracy wait for some time. Let things be improved first before we get into democracy.

Thank you, Mr. Deputy Speaker; I have taken some more time. Thank you.

* திரு. ஜே. எஸ். இராசு: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையின் துவக்கத்தில் தமிழகத்தில் பெரியாருள் பெரியவராக வாழ்ந்து, மக்கள் அனைவரையும் ஆராத துயரத்தில் ஆழ்த்தி, மக்களின் அன்புக் கண்ணீரைப் பெற்றுச் சென்ற தந்தை பெரியார் அவர்களைப்பற்றி நல்ல வார்த்தைகளைக் கூறி தம் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய லட்சியத்தை எடுத்து விளக்கத்தக்க வகையில் ஆளுநர் அவர்கள் “வறியவர்கள், வாழ்க்கையில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், வாழ்வில் எளம்பெற வேண்டுமென்ற கொள்கையை நாம் எப்போதும் இலட்சியமாகக் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளோம். இந்த இலட்சிய நோக்கமே நமது வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு இயக்கச் சக்தியாக விளங்குகிறது. தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆகியோரை வாழ்வில் கைதாக்கிவிட்டு, அவர்களை முன்னேற் செய்வதே இந்த அரசாங்கத்தின் இலட்சியமாக இருக்கிறது” என்பதனை ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அந்த வகையில் பார்த்தால் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் சகல தரப்பு மக்களின் பாராட்டுதலையும் பெறத்தக்க வகையில் 1967-ம் ஆண்டில் இருந்து நல்ல பணியினை விரிவாகச் செய்து வருகிறதென்பது நமக்குத் தெரியும்.

இன்றைக்கு நம்முடைய அம்மையார் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் பேசும்போது விலைவாசி ஏற்றத்தைக் குறிப்பிட்டு நாளுக்குநாடு ஒரு விஷயத்தை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசி உயர்வைக் குறிப்பிட்டு வரும்போது இந்த

1974 சனவரி 21]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

நாடு எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். இந்த நாடு என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டது நிச்சயமாக தமிழ்நாடாக மட்டும் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். இந்திய நாடு முழுமையையும் அவர்கள் கூறியிருக்கவேண்டும். இங்கே மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றிப் பேசுகின்ற எல்லா நேரத்திலும் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் 'இந்த நாடு' என்று குறிப்பிட்ட கருத்தை இதயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பம்பாய் போன்ற பெரிய நகரங்களில் வாழ்கிற—அரசாங்க அலுவல்களில் உள்ளவர்கள் சென்னைக்கு மாற்றிக்கொண்டு வரலாமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நம்மைப்போல் இட்டிலி, தோசை, பழையது சாப்பிடாமல் பம்பாயில் இருக்கிற பல குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ரொட்டி, பன் போன்றவற்றை வெண்ணையில் சேர்த்துச் சாப்பிடுகிற பழக்கத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். நமக்குத் தெரிகிற கருத்தெல்லாம் குறைந்தபட்சம் பன் கூடக் கிடைக்காமல் அங்கேயுள்ளவர்கள் சிரமப்படுகிறார்கள் என்பதை பத்திரிகைகளில் வருகிற கட்டுரை வாயில்களாக அறிகிறோம். அந்த அளவுக்கு உணவுப்பொருள்கள் எதுவும் கிடைக்காமல் மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் சிரமப்படுகிற நிலையில் தமிழ்நாடு நிச்சயமாக உணவுப்பொருள் விஷயத்தில் தன்னிறைவு பெற்றிருப்பது பாராட்டப்படவேண்டிய அம்சமாகும்.

நேற்றையதினம் பேசிய பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இன்றையதினம் பலபேர் கஞ்சி குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றார்கள். கஞ்சிக்குக் கூட வழியில்லாது பலபேர்கள் பல்வேறு மாநிலங்களில் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறபோது கஞ்சியாவது இங்கே குடிப்பதற்கு முடிகிறதே என்பதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் கிட்டத்தட்ட முதல் பத்து பக்கங்களில் முக்கியமான விஷயங்களுக்கும் மேலாகவே விளக்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக தென்மேற்கு, வட கிழக்குப் பருவ மழை பொய்த்தும் நாம் உணவுத் துறையில்

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1974 சனவரி 21]

தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். என்றாலும், மழையையே நம்பி யிராமல் நமது விவசாயப் பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்த நாம் சிறிய நீர்ப்பாசனத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். நானும் மிக வறண்ட பகுதியைச் சேர்ந்த வதைலால் சிறு நீர்ப்பாசனம் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இந்தப் பாசனத்தை சிறிய நீர்ப் பாசனம் என்று குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு: நமது தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எஸ்.எம்.ஐ.பி. திட்டங்களின் மூலமாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதை நாம் அறிவோம். எங்கள் பகுதியிலும் பல சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.30)

அடுத்து, நமது அரசின் மிக முக்கியமான திட்டமான குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பற்றியும் நம்முடைய கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலமாக ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கிட்டத்தட்ட 4,000 குடியிருப்புகள் கட்டப் படுகின்றன. குடிசை மாற்று வாரியம் மூலமாகக் கடந்த 1947-லிருந்தே காரியங்கள் ஒழுங்காக ஆற்றப்பட்டிருக்குமானால், நிச்சயமாக இன்றைக்கு இவ்வளவு பெரிய பொறுப்பினை நமது தமிழக அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. என்றாலும்கூட, இந்தக் குடிசை மாற்று வாரியம் இன்னும் நல்லமுறையிலே பணியாற்ற நாமெல்லாம் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களைப் பற்றி நிச்சயமாக நாம் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். பாரதம் என்று சொல்லப்படுகிற இந்தப் புண்ணிய பூமியில் கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் பேர் தொழு நோய்க்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே மட்டுமல்ல, பல மாநிலங்களிலும் தொழுநோய்க்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அந்தந்த மாநில அரசுகளோ அல்லது மத்திய அரசோ எந்த விதமான சிறப்புத் திட்டத்தையும் தீட்டி

1974 சனவரி 21] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

தொழுநோயாளர்களுக்காக திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, 10, 12 தொழுநோயாளர்களுக்காக திட்டங்க்கி உருவாக்கப்பட்டு, 10, 12 விடுதிகள் கட்டப்பட்டு, இன்றைக்கு அவர்களுக்கு வாழ்வும் நிம்மதியும் அளித்துவருவது மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டிய காரியமாகும்.

அடுத்து, குடிநீர் வாரியம். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பாராளுமன்றத்திலே பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் எங்களுக்கு நீங்கள் எதையும் தரவேண்டாம், ஒரு குவளை தண்ணீர் தாருங்கள் என்று குறிப்பிட்டதைச் சுட்டிக்காட்டி, 18 ஆண்டுக் காலத்திற்கு பிறகு—அப்பொழுது 18 ஆண்டுகள்தான் முடிந்திருந்தன—எங்களுக்கு எதுவும் வேண்டாம், ஒரு குவளை தண்ணீர் தாருங்கள் என்று கேட்கத்தக்க அளவுக்கு நாட்டை வைத்திருக்கிறீர்களே, இது நியாயமா என்று கேட்டார்கள். அந்தக் கேள்விக்கு விடையாகத் தான் நம்முடைய தமிழக அரசு குடிநீர் வாரியம் என்ற ஒன்றை அமைத்து, இன்றைக்கு நல்லமுறையிலே பணியாற்றி வருகிறது. கோவை நகரத்திற்கும் சென்னை நகரத்திற்கும் கூட குடிநீர் கொண்டு வருகிற பிரச்சனை எத்தனை ஆண்டுகளாக ஒத்திப் போடப் பட்டிருந்தது என்பதையும் நாம் கண்டோம். நியாயமான கோரிக்கைகளைச் சொன்னால்கூட யாரும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், தமிழக அரசு அப்பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றி வருவதை நிச்சயமாகப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைப் பற்றி நான் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டேன். என்னுடைய தொகுதியிலே நடைபெறாத பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. புதுநெடுவூர் என்ற கிராமத்திலே ஒரு திட்டம் முடிவுறாமல் இருக்கிறது. அதைப் போல் ரங்கநாதபுரம், கோனேரிபாளையம் போன்ற இடங்களிலும் சிறிய நீர்ப்பாசனம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல், பூலாம்பாடி என்ற ஊருக்கு அருகில் கலிங்க ஓடை திட்டம் ஒன்றையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு] [1974 சனவரி 21]

போன மார்ச் பட்ஜெட்டிலே பேசும்போது, கல்லூர் பாலம் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள், சென்டரல் ரோடு பண்டிலே இந்த திட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய அரசால் பரிந்துரை செய்யப்பட்டு அனுப்பி அடுத்த மார்ச்சும் வாப்போகிறது. ஆனால், இதுவரை அத்திட்டம் டெல்லியிலே முடங்கிக் கிடக்கிறது. நம்முடைய பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதலை வாங்குவதற்கான முயற்சி எடுத்து, அதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மிக முக்கியமான பிரச்னை பெரம்பலூர் வட்டம் பற்றியது. பெரம்பலூர் வட்டம் திருச்சி மாவட்டத்திலேயே மிகப் பெரிய வட்டம். நேற்றையதினம் திருச்சியை இரண்டாகப் பிரித்து, புதுக்கோட்டை என்ற மாவட்டத்தை அமைக்கும் இலட்சக் கணக்கான மக்கள் கலந்துகொண்ட விழாவில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். இப்பொழுது புதுக்கோட்டை பிரிக்கப்பட்டுள்ளதால், என்னுடைய பகுதியினுடைய நீண்டகால கோரிக்கையும் தீர்க்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். பெரம்பலூர் வட்டம் மிகப் பெரிய வட்டம். இரண்டு சட்டமன்றத் தொகுதிகளை உள்ளடக்கியது, 4 ஊராட்சி ஒன்றியங்களை உள்ளடக்கியது, அங்கு வாழ்கின்ற மக்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 6 இலட்சம். ஏறத்தாழ 2 இலட்சத்து 20 ஆயிரம் வாக்காளர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய பகுதியிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு குடிமகனும் முன்சிப் கோர்ட்டிக்குச் செல்ல துறையூருக்கும் அரியலூருக்கும் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசுக்குச் செல்ல வேண்டுமானாலும் அரியலூருக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இக்குறையைப் போக்க பெரம்பலூரையே தலைநகரமாக ஆக்கி, ரெவினியூ டிவிஷன் ஹெட்குவார்ட்டர்வை அங்கே அமைத்துத் தாருங்கள் என்று நீண்டகாலமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

பொதுமக்கள், ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், கணக்குப் பிள்ளை, பொது மக்கள் தலைவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அந்தக் கோரிக்கையை வேண்டுகோளாக விடுக்கிறோம். ஆகவே, பெரம்பலூரிலேயே ரெவினியூ டிவிஷனல்

1974 சனவரி 21]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

ஆபீஸ் ஏற்படுத்தும் இந்தக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வசதி ஓரிடத்தில் இருப்பதால், அங்கேயே எல்லா அலுவலகங்களும் இருக்கின்றன. அரியலூரில் பல வசதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கேதான் அனிமல் ஹஸ்பண்ட்ரி அலுவலகம், டி.எஸ்.பி. அலுவலகம், கோர்ட்டு, எல்லா ஆபீஸ்களும் ஓரிடத்திற்கே போய் விடுவதாலே, மிகப் பின்தங்கிய என்னுடைய பகுதி வளராமலே போய்விடுகிறது. ஆகவே, வளரக்கூடிய அந்த வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரம்பலூர் வட்டத்தை தலைமையகமாகக் கொண்டு புதிய ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீஸ் ஒன்று ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விட்டு வசதித் துறையின் மூலமாக பெரம்பலூரில் உள்ள ஒரு கோயில் நிலத்தை, 4 அல்லது 5 ஏக்கர் நிலத்தை, அரசுக்குத் தரத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கான தீர்மானத்தை நாங்கள் போட்டிருக்கிறோம். அந்த நிலத்தைக் கையகப்படுத்தி, அரசாங்கத்திலே பணியாற்றுகின்ற என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகிற ஃபைவ் தலைமைச் செயலகத்திலே இருக்கிறது. அந்த நிலத்தை விட்டு வசதி வாரியம் மூலம் அக்கொயர் செய்வதற்கும், வீடு கட்டித் தருவதற்கும் விரைவில் அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய தொகுதியினைச் சிறப்பிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, பெரம்பலூர் பெரிய இடமாக இருந்தாலும், அங்கே இருக்கிற அரசு மருத்துவ மனையிலே படுக்கை வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதை விரிவாக்கித் தரவேண்டும். 12 அல்லது 20 பெட் கொண்ட புதிய வார்டை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கோப்பும் தலைமைச் செயலகத்தில் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவில் இருக்கிறது. அதையும் பார்த்து, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இங்கே பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்,

[1974 சனவரி 21]

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையைப் பற்றி எனக்கு முன்னே பேசிய ஆளும் கட்சியின் தோழமைக் கட்சி உறுப்பினர் நண்பர் பாரதி அவர்கள் இது பார்மல் ஸ்டேட்மென்ட், சீரியஸ்ஸாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது This is only a formal statement, a bland statement என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக, கைத்தறி தொழிலைப்பற்றி, இந்த உரையினுடைய 14-வது பாராவிலே சொல்லியிருக்கிறார். இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது பள்ளிகளிலே மாணவர்கள் நடத்துகின்ற கையெழுத்து சஞ்சிகை யாக இருக்கிறதே தவிர, அந்தக் கையெழுத்துச் சஞ்சிகை கூட இதைவிட விவரம் அடங்கியதாக, தெளிவான அறிவிப்புகளைக் கொண்டதாக இருக்கும் என்று சொல்ல நேரிட்டதற்காக நான் வருந்துகிறேன். குறிப்பாக கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையிலே, ஆளுநர் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், கடுமையான நூல் பற்றாக்குறையும் நூல் விலை உயர்வும் ஏற்பட்டன என்று. ஆனால், இந்தக் கடுமையான பிரச்சனையை, 1973-ல் இம்மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட மிகமிகக் கடுமையான பிரச்சனையைத் தீர்க்க அரசு என்ன செய்திருக்கிறது, அல்லது என்ன செய்ய எண்ணி உள்ளது என்பதை இதிலே பார்க்க முடியவில்லை.

கடந்த 1½ ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நெசவாளர்களுக்கு பருத்தி நூல் கிடைப்பதில்லை, ஆர்ட் சில்க் நியாயமான விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை, சுத்தப் பட்டு கிடைப்பதில்லை என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த மாநிலத்திலே இந்த அரசிடம் இருக்கிற கூட்டுறவு ஆலைகளிலும் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் ஆலைகளிலுமாக ஏறத்தாழ 16,000 பேல்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு உற்பத்தியாவதாகத் தெரிய வருகிறது. இதிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தேவைப்படுவது 4,000 பேல்கள்தான். நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய மொத்த தேவை 20,000 பேல்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆக, பிற நெசவாளர்களின் தேவையில் 50 சதவிகிதத் திற்கு வழங்கக்கூடிய வசதி நம்மிடத்திலேயே இருக்கும் போது நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்காமல் அவர்கள் அவதிப்படுகின்ற நிலைமை. பட்டினி கிடக்கின்ற நிலைமை, தற்கொலை செய்துகொள்ளுகின்ற நிலைமை, ஊரை விட்டு ஊர் போகிற நிலைமை என் வந்தது?

1974 சனவரி 21] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கேயும் சொன்னார்கள், வெளி யேயும் சொல்கிறார்கள், இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான் என்று. அங்கே பழி போடுகிறார்கள். இப்பிரச்சனை யைத் தீர்க்க மத்திய அரசும் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்பதை நான் மறுக்கவும் இல்லை, செய்துதான் தீரவேண்டும். ஆனால், இப்படி சொல்லி, மத்திய அரசு மீது பழி போட்டு மாநில அரசு தப்பித்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு நூல் விநியோகித்ததிலே பல தவறுகள், பல கோளாறுகள் இருந்தன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சுய விநியோக திட்டத்தின்கீழ் இங்கு நீங்கள் நூல் விநியோகம் செய்தபோது போலிச் சங்கங்களுக்கும் போலி கார்டுகளுக்கும் பேல் கணக்கிலே நூல் வழங்கப்பட்டது என்பதையும், உண்மையான நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைக்காத நிலைமை இந்த மாநிலத்திலே நிலவியதையும் யாருமே மறுத்துவிட முடியாது. இதனால் 1973 மார்ச் மாதம் 13-ந் தேதி, மத்திய அரசு யார்ன் கன்ட்ரோல் ஆர்டர், நூல் கட்டுப்பாடு உத்தரவு ஒன்றைப் போட்டது. நூல் உற்பத்திக்கு, நூல் விலைக்கு, நூல் விநியோகிக்க என்று அந்த உத்தரவின்கீழ் மூன்றிற்கும் கட்டுப்பாடு உத்தரவு போட்டார்கள். அந்த உத்தரவு போட்டதற்குப் பிறகு தான் இங்கே ஒதுக்கப்பட்ட நூல்கள் இங்கு ஒழுங்காக விநியோகமாகவில்லை. வேறு மாநிலங்களுக்குக்கூடபோன நிகழ்ச்சிகள் உண்டு. இந்த மாநிலத்திலே நடந்தது அது. அது மட்டுமல்ல, அந்த உத்தரவுக்கு முதலாளிகள் சுப்ரீம்கோர்டிலே தடை பெற்றார்கள். அந்த உத்தரவு நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட நிலை இருந்தது. அந்த நேரத்திலேயாவது இந்த அரசு தலையிட்டு டி.ஐ.ஆர். விதிகள் மூலமாகவோ அல்லது வேறு பல சட்டங்களைப் பயன்படுத்தியோ நியாயமான விலைக்கு நூல் கிடைக்கச் செய்திருக்கவேண்டும்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கும் பொழுது இந்த மன்றத்திலே உள்ள உங்கள் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் அது தவறு என்று சொன்னார்கள். அதை நீங்கள் கவனித்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் சொல்வதையெல்லாம் கேட்டு அமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 சனவரி 21]

நடந்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்த ஒன்றிற்கு மாத்திரம் அவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், எந்தக் கட்சி உறுப்பினர், எந்த உறுப்பினர் அப்படிச் சொன்னார், என்ன சொன்னார் என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. நாங்கள் சொன்னது எந்த காண்டக்ஸ்ட்டிலே சொன்னோம், மின்சார விநியோகத்திலே செய்யப்பட்டதைப் பற்றிச் சொல்லும் பொழுது சொன்னோம். எந்த முதலாளியாக இருந்தாலும் தவறாக நடந்தால் நடவடிக்கை எடுத்தால் யாரும் மறுக்கப் போவது கிடையாது. அதைக் காட்டி பாரபட்சத்திற்கு இடம் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த மன்றத்தினுடைய நடவடிக்கையைக் கூட மறைத்துவிடக்கூடாது. இந்த மாதிரி நூல் கொடுக்க மறுத்தபோது உறுப்பினர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களோ அந்த நடவடிக்கைகளைத்தான் எடுத்தோம், அவர்கள் சுப்ரீம்கோர்ட்டிற்குப் போனார்கள், ஆனால் இங்கே அதைப்பற்றிப் பேசியபொழுது அம்மையார் அவர்கள் ஏன் போகவிட்டார்கள் என்று கேட்டார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சுப்ரீம்கோர்ட்டிற்குப் போனதைப் பற்றி சொல்லவில்லை. கீழ்க்கோர்டிலே தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின்மீது குற்றம்சொல்கிற அளவிற்கு ஏன் பாரபட்சம் காட்டினார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : கூட்டுறவுத் துறையிலே நியாயமான விலைக்கு நூல் கிடைப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதை நான் மிக வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்வேன். மேலும் மத்திய அரசின் உத்தரவின்கீழே தனி நெசவாளருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நூல் 7 சதவிகிதம் லாபம் வைத்து விற்ப்பிருக்கிறது இந்த அரசு; ஆனால் தனியான வியாபாரிகள் 1 சதவிகிதம், 2 சதவிகிதம் லாபம் வைத்து விற்க நான்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். . .

1974 சனவரி 21]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்படிப் பேசி தனியாருக்கு ஆதரவு கொடுத்துவிடக்கூடாது. அதுவும் ஸ்டேட் சொஸைடி தான். அதிலே கிடைக்கின்ற லாபமும் அந்த அங்கத்தினர் களுக்குத்தான் போகிறது. ஆகவே, அவர்கள் தனியாருக்குப் பரிந்து பேசக்கூடாது. ஏன் ஸ்டேட் சொஸைடிக்கு கொடுக்கிறீர்கள். நாங்கள் 1 சதவிகிதம் மட்டுமே வைத்து தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க நாம் முயலக் கூடாது. ஸ்டேட் சொஸைடியிலேயிருந்து எந்த சொஸைடி வாங்கினாலும் அந்த சொஸைடிக்குத்தான் அந்த லாபம் போகிறது என்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நான் தனியாருக்கு ஆதரவாகப் பேசவில்லை. அதை மாற்றவேண்டுமென்று நினைப்பவன் நான். தனியாரே கேவி செய்கின்ற முறையில் அரசு நடந்துகொள்ளக் கூடாது என்பதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். நூலே வாங்க முடியாமல் நெசவாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலையில் போனஸ் கொடுப்பதுபோல் பின்னாலே கொடுத்தால் யார் வாங்குவது? நெசவாளர்கள் பட்டினி கிடந்து பலவிதமான அல்லல் களுக்கு ஆளாகியபிறகு, தற்கொலை செய்துகொண்ட பிறகு யார் வந்து போனஸை வாங்குவார்கள்? அவர்களுடைய வாரிசுகளா வாங்குவார்கள்? அது மட்டுமல்ல, ஆலை முதலாளிகள் ஜூலை, ஆகஸ்டு, செப்டம்பர், அக்டோபர் ஆகிய நான்கு மாதங்களில் கோவையிலே ஒரு ஸ்பின்டினுக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒன்றரை ரூபாய் முதல் இரண்டரை ரூபாய்வரையில் நிகரலாபம், நெட் பிராபிட்—உற்பத்திச் செலவு, தேய்மானச் செலவு போக—கொள்ளை லாபம் சம்பாதித்தார்கள். இன்றைக்கு லாபம் கொஞ்சம் குறைந்த வுடனே முதலாளிகள் கூக்குரலிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு கோடி கோடியாகச் சம்பாதித்தாலும் திருப்தி ஏற்படாது. லாபம் குறைந்துவிட்டது என்று அரசே சொல்லிவிட்டால் சரியாக இருக்காது. . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கொள்ளையடித்தார்கள் முதலாளிகள் அதை மத்திய அரசு தடுக்க முன்வரவில்லை. இந்த அரசாங்கத்தின்மீது குற்றம் சொல்வது சரியல்ல, முதலாளிகள் கொள்ளையடித்தார்கள் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறா, அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு 8 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நூல் தேக்கம் இருக்கிறது, அதற்கு யார் பொறுப்பு? அதுபற்றி மத்திய

[திரு. செ. மாதவன்]

[1974 சனவரி 21]

அரசாங்கத்தைக் கேட்டீர்களா? ஏதோ எங்களைப் பற்றிச் சொல்வதில் உங்களுக்குச் சுவை இருந்தாலும் உண்மையை மறந்துவிடக் கூடாது, உங்களுடைய ஏற்றுமதி இறக்குமதிக் கொள்கையின் விளைவாகத்தான் முதலாளிகள் கொள்ளையடிக்கிறார்கள், பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா என்று கேட்டீர்களா? இன்றைக்கும் இங்கே நூல் விற்பனையாகாமல் தேங்கிக்கிடப்பதால் இங்கே யுள்ளவர்கள் தத்தளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அதைப்பற்றிச் சொன்னீர்களா?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : கொள்ளையடிப்பதை நான் கண்டிக்கவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆட்சிப் பொறுப்பிலே உள்ள நீங்கள்தான் கண்டிக்கவில்லை. நிறைய லாபம் சம்பாதித்த பொழுது பேசாமல் இருந்தீர்கள். என்னேவிட அதிகமான அதி காரங்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்ற நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகளில் எப் பொழுதும் ஈடுபட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நீங்கள் கண்டிக்கவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. நீங்கள் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு ஆக இருக்கிறீர்கள் என்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் உங்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. முதலாளிகள் கொள்ளையடித்தால் மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுக்கின்றபோது அதற்கு மத்திய அரசு ஆதரவு தரவில்லை என்பதையும், இப்பொழுது இங்கே தேங்கிக் கிடக்கின்ற நிலைமையையும் மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லியும் கேட்கவில்லை என்பதைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தங்களைச் சுட்டிக்காட்டியதாகக் கருதிக்கொண்டு பேச்சைத் திருப்பிவிடுவது சரியல்ல.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்தமாதிரி விவகாரங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம்—நாங்கள் எல்லாம் ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொல்லி எத்தனையோ தீர்மானங்கள் போட்டு அனுப்பியும் மத்திய சர்க்காருடைய ஊறுகாப் பாணியில் அவை நன்றாக ஊறிக்கொண்டு இருக்கின்றன.

1974 சனவரி 21]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : முதலாளிகளின்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு மத்திய அரசைக் கேட்டோம், அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள் என்று நீங்கள் சொல்லவில்லை . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த மன்றத்திலே நாம் விவாதித்து இருக்கிறோம். நாம் எல்லாம் தீர்மானம் போட்டோம், எல்லோரும் ஆதரித்தார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நாம் கேட்டது விநியோக உரிமையைத்தான் . . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு முன்னாலே இருக்கின்ற உறுப்பினரை நான்கூட கேட்டேன். உங்கள் அமைச்சரிடத்திலே நீங்கள் சொல்லுங்கள், அவர் வீட்டுக்கு நானே வருகிறேன், பேசலாம் என்று சொன்னேன். பத்து லட்சம் உற்பத்தி செய்கிறோம், நம்முடைய தேவை ஐந்தரை லட்சம்தான். தேவைக்கு மேலாக இரண்டு மடங்கு உற்பத்தி செய்தும் கள்ளச் சந்தைக்கு இடம்கொடுத்து இருக்கிறீர்களே என்று நீங்களும் கேளுங்கள், நானும் சொல்கிறேன் என்று சொல்லிப்பார்ப்போம் என்று சொன்னேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நமக்குத் தந்த லை வின்னியோகித்த திலேயே கள்ளச்சந்தை நடக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சொன்னால் மத்திய அரசின்மீது பழிபோட்டுத் தப்பித்துக்கொள்ளவேண்டாம். மத்திய அரசு தவறு என்று சொல்லி நீங்களும் தவறு செய்யக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாம் மத்திய அரசின்மீது ஏந்தப் பழியும் போடவில்லை. நான் சொல்வது எல்லாம் நமக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். இதைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். இதைப் பற்றி அந்த அமைச்சரிடத்திலே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மணி நேரம் வாதாடினார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இருக்கின்ற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு கூட சரியான முறையிலே அதைப் பயன்படுத்தாமல் குறைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை நம்முடைய மாநிலம் முழுமையும் அறியும். இந்த அரசினிடத்திலே ஒரு அறிக்கை

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 சனவரி 21]

இருக்கிறது. இந்த அரசு சந்தானம் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி போட்டது 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்திலே. அந்த ஆணையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, “பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு காணுவதற்காக உடனடியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது” என்று அரசு திருப்திப்பட்டதற்குப் பிறகுதானே அப்படிப்பட்ட ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது? அந்த கமிட்டி 1973 ஆம் ஆண்டுபிப்ரவரி மாதம் அறிக்கை கொடுத்துவிட்டது. அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டு 11 மாதங்கள் ஆகியிருக்கின்றன. அந்த அறிக்கை தான் வெளிச்சத்திற்கு, இந்த அவைமுன், வந்திருக்கிறது. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்தக் கமிட்டி ஒரு காம்ப்ரஹன்சிவ் ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறது, அதிலே எல்லாவகை பிரச்னைகளுக்கும் வழிவகை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிற ஏதாவது ஒரு கருத்தை எடுத்துச்சொல்லி இந்த அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டியது என்று சொன்னால் நான் அதற்குப் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அதிலே நூல்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் ஏற்கனவே மத்திய அரசுக்கு அதைப்பற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : ஒரு கமிட்டியை அமைத்த அரசு, அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை வெளியிடப்படும்பொழுது அதைப் பற்றி அரசின் கருத்துக்களையும், எடுக்க எண்ணும் நடவடிக்கைகளையும் கூடவே தெரிவிக்க வேண்டும். அதுதான் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான பொருள். இதுவரையிலே அந்த அறிக்கையைப் பற்றி அரசு என்ன நினைக்கிறது. அந்த பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொள்கிறதா, அல்லது எதையெதை ஏற்றுக்கொள்கிறது. எதையெதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிலுள்ள முக்கியமான சிபார்சுகளிலெல்லாம் இந்த அரசு ஏற்கெனவே நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது. அறிக்கையைப்பற்றி காலதாமத

மீதான விவாதம்

1974 சனவரி 21] [திரு. செ. மாதவன்]

மாகிவிட்டது என்று சொல்லி விட்டுவிடக்கூடாது. சிபார்சுகளைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிலே இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது, என்ன செய்யவில்லை என்பதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : துரதிருஷ்டவசமாக எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நேரம் குறைவு. இல்லையென்றால் இந்த அரசு செய்யக்கூடியது என்னென்ன இருக்கிறது, செய்யாமல் விட்டது என்னென்ன இருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொல்ல முடியும். ஆனால் அதற்கு நேரம் கிடைப்பாது. எனவே பிறிதொரு நேரத்தில் அதைச் சொல்ல நேரம் கிடைத்தால் சொல்கிறேன். அமைச்சரிடத்திலும் தனியாகச் சொல்கிறேன். நெசவாளர்கள் அல்லல்படுகிறார்கள். சின்னாள்ப்பட்டி, சித்தையன்கோட்டை, சேலம் ஆகிய இடங்களில் ஆர்ட் சில்கைப் பொறுத்தவரையில்...

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆர்ட் சில்கைப் பற்றிச் சொல்வதால் சொல்கிறேன். மத்திய அரசு முதலாளிகளுக்குச் சார்பாக அவர்கள் அமைத்த குழுவிலே அவர்களை மெஜாரிட்டியாகப் போட்டதால் இந்தத் தொல்லைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. நம்முடைய அரசாங்கம் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்திருக்கிறது, இந்த ஆலை அதிபர்களிடம் கொடுக்காதீர்கள், அசோசியேஷன் என்ற பெயரிலே கொள்ளையடிப்பவர்களிடம் கொடுக்காதீர்கள், அரசாங்கத்திடம் ஒப்படையுங்கள், சர்வ கட்சி கமிட்டி போட்டுக் கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கொடுக்கிறோம் என்பது எங்களது திட்டவட்டமான கொள்கை, உங்களுடைய கொள்கை என்ன?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : ஆர்ட் சில்கைப் பொறுத்தவரையில் அதையும் சொல்கிறேன். ஆர்ட் சில்க் நியாயவிலை ரூ. 8, 9 இருந்தது, தீபாவளிக்கு முன்னால் 30 ரூபாய் வரை ஏறிற்று; பிறகு 14 ரூபாயாகக் குறைந்தது. இப்பொழுது மீண்டும் 18 ரூபாயாக ஏறியிருக்கிறது. கொள்கை என்ன என்று சொல்கிறேன். ஆர்ட் சில்கைப் பொறுத்தவரையில் செண்ட்ரல் கமிட்டி ஒழித்துக் கட்டப்பட வேண்டியது என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் செண்ட்ரல் கமிட்டியினுடைய கிளை என்ற வகையில் ரீஜனல் கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் நெசவுத் தொழிலுக்கும் சம்பந்தமில்லை.

[1974 சனவரி 21]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதே கேள்விகளைத்தான் நாங்கள் மத்திய அரசிடத்திலே கேட்கிறோம். நாங்கள் போட்ட தெல்லாம் நெசவாளர்கள். ஆனால் ஆலை முதலாளிகளை, இந்த நாட்டிலே குடியிருக்காத ஒருவரை, இந்தத் தொழில் சம்பந்தப் படாதவரை போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெயரையும் நண்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பார்கள். டெல்லியிலே மத்திய அமைச்சரிடத்திலே இதைப்பற்றிச் சொன்ன பொழுது அவர்கள் கிரித்துக் கொண்டே அப்படியும் நடக்கிறதா என்று கேட்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மத்திய அரசு எதைச் செய்திருக்கிறதோ அதைத்தான் இவர்களும் செய்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலே.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அவர்கள் உண்மையை அறிந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். சேலத்திலே ஒரு முதலாளி, இந்த நாட்டுக்கே சொந்தமில்லாத முதலாளி எப்படி போடப்பட்டார்? இது பற்றி நம்முடைய அரசாங்கத்தால் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உங்கள் கட்சியின் கொள்கை என்ன?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் கமிட்டி ஒழிக்கப்பட வேண்டும். மாநிலக் குழுவில் உங்களால் போடப்பட்டவர்களில் எத்தனை பேர்கள் நெசவாளர்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நாங்கள் போடுவதில்லை. நம்முடைய அரசாங்கம் சிபார்சு செய்தது கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட நெசவாளர்கள். ஆனால் மெஜாரிட்டி முதலாளிகள். பெரு முதலாளி, பெயரை மறந்திருந்தால் உங்களுக்குப் பின்னாலிருக்கும் சுரேந்திரன் அவர்களைக் கேட்டால் சொல்லுவார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : ரீஜினல் கமிட்டியில் உள்ள மூவர் அமைச்சரின் சிபார்சின்பேரில் போடப்பட்டுள்ளனரா இல்லையா?

1974 சனவரி 21]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வாதத்திற்காக ஒரு அவதூறைக் கூறிக் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடாது. நம்முடைய அரசின் சார்பில் நெசவாளர்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மெஜாரிட்டி அந்த முதலாளிகளும், தனியார் துறையினரும்தான். ஒருவர் இந்த நாட்டிற்கே சொந்தமில்லாதவர். எனவே நானும் போட்டேன் என்று சொல்வதில் பயன் இல்லை. உண்மையைப் பேச வேண்டும். நாம் போடுவது நெசவாளர்களை மட்டும்தான். ஆனால் அவர்கள்தான் மெஜாரிட்டி. இதை இல்லை என்பதோ, பொய் பேசுவதோ தேவையில்லை. அந்த அமைச்சரிடத்திலேயும் நோடியாகச் சொல்லப்பட்டு அவரும் வருத்தப்பட்டார். அந்தப் பெயரை சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னால் சுவையாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பெயரை அமைச்சரே சொல்லலாம். அப்பொழுது நாட்டுக்கும் தெரியும். இங்கே போட்ட ரீஜினல் கமிட்டியிலே அவர்கள் போட்ட 3 பேர்களையும், நீங்கள் போட்ட 3 பேர்களையும் சொன்னால் நாட்டிற்குத் தெளிவாகத் தெரியும். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுக்க வேண்டும். இது முக்கியமான பிரச்சனை.

இந்த அவ்வைசரி கமிட்டி, சர்வ கட்சி கமிட்டி. அமைப்பது பற்றி என் கருத்து என்ன என்று அமைச்சர் கேட்டார். மத்திய அரசின் உத்தரவில் கண்டிருந்தபடி மாநில மட்டத்திலும், மாவட்ட மட்டத்திலும் சர்வகட்சி கமிட்டிகள் அமைக்க வேண்டுமென்று நானே அமைச்சரிடத்திலே சென்ற வருஷம் பலதடவை வற்புறுத்தினேன். ஆனால் அக்கமிட்டிகளை நீங்கள் இன்னும் அமைக்கவில்லை. அது ஏன் என்று சொல்ல வேண்டும். தவறுகளைக் கண்காணிப்பதற்காக வட்டாரக் கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். அதைக் கண்காணிக்க மாவட்ட கமிட்டி போட வேண்டும், அது சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க மாநில ஆலோசனைக் கமிட்டி போடவேண்டும் என்று சொன்னதைச் செய்யவில்லை. மத்திய அரசின் உத்தரவு இருந்தும் செய்யவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சேலத்தில் ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். ஆனால் எங்களால் இந்தக் கமிட்டியில் இருக்க முடியாது, இருப்பதால் பயனில்லை, அசிஸ்டெண்ட் டைரக்டரின் தவறுகளை எங்களால் திருத்த முடியவில்லை என்று ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் உட்பட

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 சனவரி 21]

அனைத்து உறுப்பினர்களும் இராஜினாமா செய்தார்கள். அதற்கு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?

சந்தானம் கமிட்டியின் அறிக்கையிலே பல பரிந்துரைகள் உண்டு. அவற்றில் பலவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். சிலவற்றைத் திருத்தவேண்டும். உதாரணமாக கூலித் தொழிலாளர்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது கூலி நிர்ணயத்தை மிகவும் ஜாக்கிரதையாக செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இன்று ஒரு நெசவுத் தொழிலாளிக்கு அதிகப்பட்டசமாக 3 ரூபாய்க்கு மேல் கிடைக்கவில்லை. மாதம் 300 ரூபாய் கிடைக்கும் நிலை உண்டாக வேண்டும். முந்தா நாளும் நேற்றும் சேலத்திலே மாநில கைத்தறி நெசவாளர்கள் மாநாடு நடந்திருக்கிறது. அதில் அரசியல் பற்றிப் பேசவில்லை. அமைச்சரவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள் அரசியல் அரசியல் என்று. ஆனால் அங்கே தொழில் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசி தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம், 35 தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதை அமைச்சரிடத்தில் கொடுக்கிறேன். அதன் அடிப்படையில் சந்தானம் சமிட்டி அறிக்கையிலே திருத்தம் செய்து அதை அமல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் நெசவுத் தொழிலைப்பற்றி ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவைகளை நிறைவேற்ற இந்த அரசாங்கத்திற்கே அதிகாரம் உண்டு, மத்திய அரசு சம்பந்தப்படாத விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு நெசவாளரின் “ரீஹேபிலிடேஷனு”க்காக—புனரமைப்புக்காக—100 ரூபாய் கடன் கொடுக்கப்பட்டது. அமைச்சரவர்களுக்கும், முதலமைச்சரவர்களுக்கும் தெரியும், அது ‘ரீஹேபிலிடேஷனக்’ காகப் பயன்படவில்லை, ஏதோ கொஞ்ச நாள் கஞ்சி குடிக்கத்தான் பயன்பட்டது என்பது. எனவே அதை வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் சென்ற வருடம் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டவர்கள்மீது சேலம், சங்கரன்கோயில் போன்ற இடங்களில் வழக்குகள் இருக்கின்றன. ஓராண்டுக்கு மேலே அப்படியே இருக்கிறது. ஆகவே, நெசவாளர்களின் நலனை எண்ணி அந்த வழக்குகளை உடனே வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 21]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

அரசு உத்தியோகங்களில் பிற்பட்ட மக்களுக்கு இருப்பதைப் போல் நெசவாளர்களுக்கும் ஒதுக்கீடு செய்து சலுகை காட்டப் பட வேண்டும். குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் நெசவாளர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு என்று ஒதுக்கிச் செய்ய வேண்டியதை நியாயமாகச் செய்ய வேண்டியதாகும். அடுத்து நெசவாளர் காலனிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பல ஆண்டுக்காலமாகப் பணம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் பாக்கி இருக்கிறது. இந்த பாக்கியை வஜா செய்துவிட்டு காலனி வீடுகளை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து தருவது சரியானதாக இருக்கும்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வழங்க வேண்டுமென்பது அரசின் நோக்கம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய மாவட்டம் வரட்சியான மாவட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த மாவட்டத்தின் பாசனத்திற்காக குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டம் என்று ஒரு திட்டத்தை முந்தைய அரசு போட்டிருந்தது. இந்த அரசு வந்தபின் அது கழிவு நீரிலேயே போய்விட்டது. ஏன் அப்படிப் போனது, என்ன ஆயிற்று என்றபொழுது பாண்டியாறு —புன்னம்புழா திட்டத்தைக் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லப் பட்டது. ஆனால் இத்திட்டத்திற்கு கேரள அரசின் ஒப்புதல் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். எனவே நம்முடைய அதிகார எல்லைக்குட்பட்ட இந்த குந்தா திட்டத்தையாவது நிறைவேற்ற வேண்டும். அங்குள்ள விவசாயிகள் வேளாண்மையையே விட்டுவிட்டு பராரிகளாகப் போகும் நிலை இருக்கிறது. எனவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்தப் பாசனத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறுவாணி திட்டம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக அடிக்கல் நாட்டப்பட்ட பொழுது சொன்னார்கள். கோவை மட்டும் அல்ல, சிங்காநல்லூர், பல்லடம் பகுதிகளுக்கும் பயன்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கவர்னர் உரையில் வழியில் உள்ள நகரங்கள், கிராமங்களுக்கு வழங்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1974 சனவரி 21]

சிறுவாணித் திட்டத்தின் மூலம் அது கோவைக்கு வருகிற வழிகள் மட்டுந்தான் பயன்பெறுமா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

நெல்லித்துறைத் திட்டத்திற்கு 1971-ம் ஆண்டில் இந்த அரசு
(பிற்பகல் 1-00)

ஒப்புதல் அளிப்பதாகக் கூறினார்கள். அப்போது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த தற்போதைய ரெவின்யூ அமைச்சர் திரு. சாதிக்பாட்சா அவர்கள் உறுதியளித்தார்கள். அது என்ன வாயிற்று? அது நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் பல கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் கிடைக்கும். அந்தத் திட்டம் பற்றியும் அரசும், குடிநீர் வாரியத் தலைவர் அவர்களும் முன் முயற்சி எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : ஒரு கிளாரிபிகேஷன் கூற விரும்புகிறேன். கோள-தமிழக அரசு ஒப்பந்தப்படி நெய்பார்ஹுட் ரீதியில் எது எதற்கு அரசு உறுதி கொடுத்திருக்கிறதோ அத்தனையும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது என்ற விவரத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கம் சர்க்காருடைய கொள்கைப் பிரச்சினையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கு கொடுத்திருப்பது இந்தச் சபையில் ஒரு வருஷ காலமாகக் கொடுத்து வந்திருக்கக் கூடிய பதில்களைத் தொகுத்து விளக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் பிரச்சினைகளை எப்படித் தீர்க்கப் போகிறோம் என்று விளக்கமாகச் சொல்லப்படவில்லை.

உணவுப் பற்றாக்குறை, சிமென்ட் பற்றாக்குறை, மின்சாரப் பற்றாக்குறை, நிலக்கரிப் பற்றாக்குறை, பெட்ரோல் பற்றாக்குறை என்ற நிலையில் மிக நெருக்கடியான நிலைமை இருக்கிறது. தேசத்தின் பல பகுதிகளில் மக்கள் அவற்றை எல்லாம் எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன?

1974 சனவரி 21] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

1972-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக இந்த நாட்டில் நிலச் சீர்திருத்தத் தைக் கொண்டு வந்து விடுவோம் என்றார்கள். 52 கோடி ஜனங்களில் 30 பங்கு ஜனங்கள் தினம் ஒன்றுக்கு ஆறு அணவுக்கும் குறைவாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு 1972-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக நிலம் இல்லாத விவசாயிக்கெல்லாம் நிலத்தைக் கொடுத்து விடுவதாகச் சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக கிராமப் புறங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும் என்றார்கள். அந்த அடிப்படைக் கொள்கையை வைத்து காங்கிரஸ் 1971-ல் தேர்தலில் நின்றது. நடைமுறையில் என்ன? அதை மாநிலப் பொறுப்பாக விட்டு விட்டார்கள். மொத்த உணவு தானியத்தை மேற்கொள்வோம் என்றார்கள். அதைச் சரியாக அமல் நடத்தாமல் விட்டு விட்டார்கள். மார்க்கட்டபிள் சர்ப்பிளஸ் பூராவையும் கொள்முதல் செய்வதற்குப் பதிலாக மார்க்கட்டட் சர்ப்பிளஸை மட்டும் வாங்கியதால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இதற்குப் பரிகாரம் செய்வதற்குப் பதிலாக, முற்போக்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்குப் பதிலாக பிற்போக்குச் சக்திகளுக்கு சரண்டர் ஆகிவிட்டார்கள். பொருளாதார ரீதியிலும், அரசியல் ரீதியிலும் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. சிண்டிகேடர்களுடன் கூட்டு, பம்பாயில் சிவசேனாவுடன் கூட்டு— எப்படி பிரச்சினை தீரும்? சிறு சிறு சீர்திருத்தங்கள் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்ட முதலாளிகள் பெரிய அளவுக்குச் சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராடி வருகிறார்கள். நேரடியாக ஜனங்களோடு கலந்து தங்களுடைய அதிகாரத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது என்ற காரணத்திற்காகப் போராட்டங்களைத் தூண்டி விடுகிறார்கள். கர்நாடகத்திற்கும் பம்பாய்க்கும் போராட்டம். ஜனங்களைத் தூண்டிவிட்டு சர்க்காரைக் கவிழ்க்க வேண்டும். புரட்சி நடத்த வேண்டும். சுதந்திரம் ஏற்பட்டதால் வந்த நன்மை குலையும் வகையில் சட்டசபையைக் கலைக்க வேண்டும், பார்லிமென்டைக் கலைக்க வேண்டும், சர்வாதிகார ஆட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நடந்து வருகிறது. இந்திரா காந்தியம் மையார் டில்லியில் பேசுகிறார்,

External forces linked with internal reactionaries. என்று சர்க்காரைக் கவிழ்க்கக்கூடிய நிலைமையில் நடக்கிறார்கள் இப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தவிர்க்க நாட்டில் இருக்கும் முற்போக்கு இடது சாரிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1974 சனவரி 21]

திட்டம் போட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். உர நெருக்கடி இருக்கிறது. பெஸ்டிசைட்ஸ் நெருக்கடி இருக்கிறது. ஒரு போகத்தை இரண்டு போகமாக்கி, மூன்று போகமாகவும் செய்திருக்கிறோம். அடிப்படையானது உரந்தான். உரம் இல்லாவிட்டால் ஹைபிரிட் வெரைட்டியில் உற்பத்தி செய்ய முடியாது. பூச்சி மருந்தை எடுத்து ஒவ்வொரு வருஷமும் போடுவதால் இம்யூனிட்டி அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. புதுப் புது மருந்துகள் தேவைப்படுகின்றன. உரப்பற்றாக்குறை, பெஸ்டிசைட்ஸ் பற்றாக்குறை காரணமாக எந்த அளவுக்கு டார்கெட்டைப் பூர்த்தி செய்யப் போகிறோம் என்று தெரியவில்லை. திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 57 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். 1973-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் வரையில் 23 பங்கு விலை ஏறியிருக்கிறது. திட்ட காலத்தில் 40 சதவிகிதம் அதிகப் படியாக விலை ஏறப் போகிறது. குறிக்கோள் என்ன? 24 ரூபாய் மாத வருமானம் வரக்கூடிய ஆட்களுக்கு 29 ரூபாய் ஐந்து வருஷம் கழித்து வரும். நடைமுறையில் 40 சதவிகிதத்திற்கு மேல் விலை ஏறிவிட்டது.

திட்டத்தில் நெருக்கடி, உணவுப் பிரச்சினையில் நெருக்கடி. இவ்வளவு பெரிய நெருக்கடி காலத்தில் ரஷ்யா உணவு கொடுக்கிறது, உரத்தைக் கொடுக்கிறது, கெரோசின் கொடுக்கிறது. அவர்கள் வந்து உதவி செய்கிறார்கள். 15 வருஷ கால ஒப்பந்தம்—ஸயன்ஸ் டெக்னாலஜி போன்றவற்றை அபிவிருத்தி செய்வது, திட்டத்திற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வது. சுதந்திரத்திற்கு எந்தவிதமான குந்தகமும் கிடையாது. சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்துப் பலப்படுத்துவது, காலகட்டத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவது, இப்படிப்பட்ட பெரும் நடவடிக்கைகளுக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தும் கூட ஒருவர்கூட அதைப் பற்றிச் சொல்லாதது பெருந்த ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

பெருமளவுக்குக் கொள்முதல் செய்ய முடியாமல் திண்டாடக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. உணவுப் பொருள்களுக்கு 75 ரூபாய், கோதுமை 100 ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். மார்க்கட்டுக்கு எந்த அளவுக்கு வந்ததோ அதைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது. மகாராஷ்டிராவில் இரண்டு லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யத் திட்டமிட்டு 80,000 டன்தான் கொள்முதல்

1974 சனவரி 21] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

செய்ய முடிந்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் 6 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யத் திட்டமிட்டு 1,20,000 டன்தான் கொள்முதல் செய்திருக்கிறார்கள்.

12 லட்சம் ஏக்கராவில் நெல் விளைவிக்கத் திட்டமிட்டு 7½ லட்சம் ஏக்கரில் இரண்டு போகம் விளைவிக்கத் திட்டமிருக்கிறது. ஜனங்களின் தேவைக்குப் போக எட்டு லட்சம் ஏக்கரில் ஒரு ஏக்கருக்கு 7 லட்சம் டன் நெல் உற்பத்தியாகிறது. இதைச் சரியான முறையில் வெளியில் கொண்டு போய் விற்பனை 40 கோடி ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும். சர்க்காரே நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்யாமல் சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகளிடம் ஆங்காங்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து கொள்முதல் செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு எத்தனை மூட்டை நெல் வாங்க முடியும்? பக்கத்து மாநிலங்களுக்கு அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலைக்கு நெல்லைக் கொடுக்க ஜனங்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். பின் ஏன் அவற்றை எல்லாம் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது? அதைக் கொள்முதல் செய்து விற்பனை 40 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் வரும். மது விலக்குப் பிரச்சினையைக் கூடத் தீர்த்துவிட முடியும். பக்கத்து மாநிலத்திலிருந்து தண்ணீர் கேட்கலாம். பருப்பு முதலியவற்றைக் கேட்கலாம்.

கரும்பு விலை குறைந்து விட்டது. யாருக்கு லாபம்? இரண்டு லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தியாகும் இடத்தில் 3 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்தால் ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள். மில்களுக்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் லாபம். கொஞ்சமாக முதல் போட்டு மூன்று நான்கு பங்கு லாபம் அடைகிறார்கள். கொள்ளை லாபம் அடைகிறார்கள். சர்க்கரை ஆலைகளை ஏன் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தக்கூடாது?

யு.பி.யில் 8.4 சதவிகித ரெக்கவரிக்கு ரூ. 135 கிடைக்கிறது. இங்கு 8.5 சதவிகிதத்திற்கு ரூபாய் 85. சில மில்களுக்கு மட்டும் ஹந்து ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யு.பி. சர்க்கார் எடுத்திருக்கும்போது நாம் ஏன் இதை நாஷனலைஸ் செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

[திரு. என். கே. பழனிச்சாமி] [1974 சனவரி 21]

இன்று பஞ்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், மீனாட்சி மில்ஸ் மூடப்பட்டிருக்கிறது. விக்ரமசிங்கபுரம் மில் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு முன்பே மூடப்பட்டுவிட்டது. விவகாரம் வந்து மில்லை மூடிவிட்டால் இருக்கிற மில்லை அதிக விலைக்கு விற்க முடியும். அதோடு விவசாயிகளிடமிருந்தும் குறைந்த விலைக்கு பஞ்சு வாங்க முடியும், ஆலை ஓடவில்லை என்று சொல்லி. ஆகவே நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் லாக் அவுட் கூடாது என்று அரசு அதை தடை செய்யவேண்டும்.

இன்று நமக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிற தொகை, 626 கோடி ரூபாய். இது மொத்த மத்திய தொகுப்பில் 5.4 சதவிதமே யாகும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆராவது பிளான்ஸ் கமிஷனில் 5 சதவிகிதம் சேர்த்துக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆக்ஸிலரி எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி நமக்கு 20 சதவிகிதம் வர வேண்டும். அது வரவில்லை கார்பரேட் செக்டாரில் இருந்து வரவேண்டிய பங்கு வரவில்லை.

விற்பனை வரியை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்ற கோஷம் இங்குள்ள ஏகபோக முதலாளிகளின் கோஷம். அதற்கு சர்க்கார் வக்காலத்து வாங்கவேண்டியதில்லை. விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்லி விற்பனை வரியை நிறுத்தி வைத்தீர்களே? எந்த அளவிற்கு விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது?

முதல் அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் என்ன சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நிறையப் பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கவேண்டும். அவர்களை வைத்து யார் யார் கள்ள மார்கெட்டில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், யார் யார் வரி ஏய்க்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மறைந்த தலைவர் தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு எனது அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 சனவரி 21] [திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி]

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மொத்தம் செலவாகும் தொகையில், ரூபாய் 1,200 கோடியில் முக்கியமான துறைகளில் செலவிடுவதற்கு ஒதுக்கியுள்ள ரூபாய் 548 கோடி. இந்த 548 கோடி ரூபாயில் முக்கியமாக மின்சாரத்திற்காக 326 கோடி ரூபாயும், பாசனத்திற்காக 129 கோடியும், நகர்ப் பகுதிகளிலும் நாட்டுப்புறத்திலும் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக 93 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கியிருப்பதை உள்ளபடியே தமிழக மக்கள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் சிறு பாசனத் திட்டத்திற்காக 14 திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கிச் செய்யப்பட்டு ரூ. 15.90 கோடி ஒதுக்கிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் 19 புதிய நடுத்தரத் திட்டங்களுக்காக 15 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதே போல் புதிய ஏரிகளை அமைப்பதற்கும், உள்ள ஏரிகளைச் சீரமைப்பதற்கும் சிறு பாசன சிறப்பு வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் 30 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது 27,000 கன்மாய்கள், ஏரிகள் இவற்றைப் பராமரிப்பதற்காக 15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த உரையில்.

அதேபோல் பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தில் 10,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள், 12,500 குழாய்க் கிணறுகள் இறக்கவும், சாதாரணக் கிணறுகளில் 400 துளைகள் போடவும், 10,000 கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் கருதியுள்ளதாக இதில் காணப்படுகிறது. இது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்லதொரு ஆறுதல் தருகிற நல்ல தொரு செய்தியாகும். 1973-74-ல் 74 இலட்சம் டன் உற்பத்தியாகும் என்று எதிர்பார்த்திருந்து பருவமழை தவறிய காரணத்தினால் அது சற்று குறைவாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இருந்தாலும் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படாது என்ற நல்ல நம்பிக்கை இருக்கிறது. காரணம், பசுமைப் புரட்சித் திட்டம் காரணமாக ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக அரசு ஆற்றியுள்ள அரும்பெரும் சாதனைகளினால், விவசாயத்தினையில் செய்துள்ள மாபெரும் சாதனைகளினால் நமக்கு அதிகப்படி விளைச்சல் கிடைக்க வழி இருக்கிறது. ஐ.ஆர். 8, ஐ.ஆர். 20, ஐ.ஆர். 25, கருளை, பத்மா, காஞ்சி போன்ற அதிக விளைச்சல் தருகிற விரிய விதைகளை விளைவித்ததன் காரணமாக நமக்கு திருப்திகரமான விளைச்சல்

[திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1974 சனவரி 21]

கிடைக்கும். அதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்க இருக்கிறது. நானும் ஒரு விவசாயி என்ற முறையில் அதற்காக இந்த அரசுக்கு நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதை நினைக்கும்போது பண்டைய காலத்தில் பாண்டி நாட்டினைப் பற்றி புலவர் ஒருவர் கூறியுள்ளது என் நினைவிற்கு வருகிறது. தென் பாண்டி மண்டலத்தில் எந்தக் காலத்திலும் நல்ல விளைச்சலைக் காணாத மிக மிக வரட்சிப் பகுதியாக இருந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் இப்போது ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக அதிகசயமான விளைச்சலை, அதிகப்படியான விளைச்சலைத் தரக்கூடிய அளவிற்கு உள்ள விதைகளைப் பயன்படுத்தி அதிக உற்பத்தி செய்யும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். பாண்டிய நாட்டில் உலவி வந்த கவிதை என் நினைவிற்கு வருகிறது. 'மாடு கட்டி போரடித்தால் மாளாது செந்நெல் என்று யானை கட்டி போரடிக்கும் அழகான தென் மதுரை என்று சொல்வார்கள். அப்படி பாண்டிய மன்னர்கள் காலத்தில் யானைகளைக் கட்டி போரடித்தார்கள் என்று வரலாறு கூறுவதற்கு மாறாக இப்போது நம் அரசு அரும்பெரும் சாதனைகளைச் செய்து ட்ராக்டர்கள் போன்ற கருவிகளை வைத்து எங்கள் பகுதிகளில் தார் சாலைகளில் அதிகப்படியான அளவிற்கு நெல் போரடிக்கிற காட்சியைக் காண்கிறோம் இன்று. அந்தளவிற்கு அரும்பெரும் சாதனைகளை ஆற்றியுள்ள இந்த அரசுக்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நன்றிக் கடன் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு இன்னொரு நல்ல செய்தி. தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி 1974-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் உற்பத்தி தொடங்கும் என்ற நல்ல செய்தியினை வழங்கியிருக்கிறார்கள் இந்த உரையில். தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலையில் உர உற்பத்தி ஜூன் மாதம் தொடங்கும் என்பதால் விவசாயிகளுக்குத் தேவையாக இருக்கிற உரத்தின் பற்றாக்குறை அதன் மூலம் நீங்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அரசு நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தபோதிலும் இந்த ஆண்டு மதுவிலக்குத் திட்டத்தினை அமல்படுத்துவதாக நம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்த செய்தியையும், நம் தமிழக சட்ட மன்றத்தில் அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட நல்ல செய்தியையும் அறிந்து பொதுமக்கள் பெருமைப்படுகிறார்கள்,

1974 சனவரி 21] [திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாயி]

அதைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதற்காகவும் இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சக்தி பற்றாக்குறையை நீக்கும் விதத்தில் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டியும், தொழில் வளம் பெருகவும் ஒன்பது திட்டங்களை மத்திய அரசு தன்னுடைய திட்டங்களாக மேற்கொள்ளும் வகையில் ஆய்ந்து பார்க்கவேண்டும் என ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தொழில், மின்சாரம், விவசாயம் இவை சேர்ந்து செயல்படுகிற அளவிற்கு தமிழகம் நல்ல முன்னேற்றத்தைக்காண இருக்கிறது என்பதால் நெய்வேலியில் இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்கத் திட்டத்தையும், பெரிய பெரிய திட்டங்களையும் மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் சொன்னார், மத்திய அரசு மீது பழி போட்டு விடாதீர்கள், பழி போட்டு விடாதீர்கள் என்று.

1973-74-ம் ஆண்டிற்கு தொழில் வளர்ச்சிக்காக மொத்த நிதி ஒதுக்கிட்டான 1,500 கோடி ரூபாயில் நமக்கு 40 கோடி ரூபாய் மட்டுமே மத்தியப் பேரரசு ஒதுக்கியுள்ளது. இந்த 40 கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு தமிழகத்தில் தொழில் வளத்தில் என்ன முன்னேற்றம் காண முடியும் என்று மத்தியப் பேரரசைக் கேட்க நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். சிமென்ட் உற்பத்தியை 14 கோடி ரூபாய் செலவில் 4 இலட்சம் டன்னிலிருந்து 7 லட்சம் டனாகப் பெருக்குவதற்கு கருதியுள்ளோம். ஒருசில தினங்களுக்கு முன்பு யு.பி.க்கு சிமென்ட் அனுப்பவேண்டுமென்று மத்திய அரசிடமிருந்து தாக்கீது நம் அரசுக்கு வந்திருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். நமக்கு ஒதுக்கியிருப்பது 40 கோடி ரூபாய் தான். ஆனால் யு.பி.க்கு சிமென்ட் அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்கிறது மத்தியப் பேரரசு. ஏன் இந்த ஓவஞ்சனை, ஏன் இந்த மாற்றான்தாய் மனப்பான்மை மத்தியப் பேரரசுக்கு என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதை வைத்துக்கொண்டுதான் தமிழகத் திற்கும், மற்ற மாநிலங்களுக்கும் மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்ற கோரிக்கையினை, எல்லோரும் ஏகோபித்துக் சொல்கிற கோரிக்கையினை சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். ஏன் நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்து இந்த மாற்றான் குழந்தை மனப்பான்மை என்று தெரிய வில்லை. இங்கிருப்பவர்கள் நாட்டு ஒற்றுமைக்கு பாடுபட உரியவர்கள் இல்லையா, இங்கிருப்பவர்கள் இந்த நாட்டிற்கு பாத்தியதை உள்ளவர்கள் இல்லையா, இங்கிருப்பவர்கள் சம உரிமை பெற

[திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி] [1974 சனவரி 21]

உரிமையற்றவர்களா? நாட்டின் லாப நஷ்டங்களுக்கு தமிழ் நாட்டுக்கும் சம பங்கு உண்டு என்பதை மத்தியப் பேரரசு உணர்ந்து நமக்கு நல்ல விதத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எட்டு புதிய ஆலைகளை நடப்பு ஆண்டில் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்ற செய்தியைப் பார்க்கிறோம். இதே போன்று ஒவ்வொரு முறையும் ஆளுநர் பேருரையில் பலவிதமான முன்னேற்றத் திட்டங்களை இந்த அரசு அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக தமிழக மக்கள் இந்த அரசுக்கு நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நல்ல பல திட்டங்களை நாளும் தீட்டிக்கொண்டிருக்கும் இந்த அரசு இன்னும் பல ஆண்டுகள் ஆட்சியில் இருந்து நல்ல பல திட்டங்களை போட வேண்டுமென்று தமிழக மக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நல்ல பல மரபுகளை உருவாக்கும் இந்தச் சட்டமன்றத்தில், நான் ஒன்றை மட்டும் ஆலோசனையாக மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உங்களுக்கும், மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களுக்கும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நமது மேலவையில் உறுப்பினர்கள் வருவதை அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள்தான் பார்த்து குறித்துக் கொள்கிறார்கள். அங்கே கையெழுத்துப் போடும் வழக்கம் அமலில் இல்லை. நாடாளுமன்றத்திலும் அந்த நிலைமையே, ஆனால் இங்கே மட்டும் அலுவலகத்திற்கு வரும் பணியாளர்கள் போல் வெளியே கையெழுத்துப் போட்டு விட்டுத்தான் உள்ளே வரவேண்டுமென்று இருக்கிறது. எனக்கு ஒரு பெரிய சந்தேகம், இங்கே இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக சட்டமன்றம் செத்து விட்டது என்று சொன்ன உறுப்பினர் ஒருவர் வெளியே வந்து கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டுப் போனதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. உள்ளே வந்து உட்கார்ந்த பிறகு பொறுப்பில் உள்ள அதிகாரிகள் குறித்துக்கொண்டால் நல்லது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, ஒரு உறுப்பினர் சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பதிவேட்டில் கையெழுத்துப் போட உரிமை உண்டு. * *

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1974 சனவரி 21]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படிச் சொல்வது நன்றாக இருக்காது. நம்மை நாமே இழிவுபடுத்திக்கொள்வதுபோல் ஆகும் * * என்பதைப் பத்திரிகைகளில் போட வேண்டாம். என்பதைப் பத்திரிகைகளில் போட வேண்டாம்.

திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி : தலைவரவர்களே, நான் யாரையும் குறை சொல்லவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்ல வில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இவற்றையெல்லாம் வருகிற பட்ஜெட் கூட்டத்தொடரின் போது சட்டமன்றம் குறித்த டிமாண்ட் வரும்போது பேசுங்கள். இப்போது பேசவேண்டாம்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : குறிப்பிலிருந்து அவற்றை நீக்கச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு, உள்ளே வராத செய்தி பத்திரிகையில் ஏற்கெனவே வந்து விட்டது. இனிமேல் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. காதர் பாட்சா என்ற வெள்ளைச்சாமி : என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுவதற்கு வேறு உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். உட்காருங்கள். திரு. கோபால்.

*** திரு. கே. பி. கோபால் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிற நேரத்தில் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் திருத்தங்களையும் ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெரியார் ஈ. வெ. ராமசாமி அவர்களின் மறைவு நமக்குப் பேரிழப்பாகும் என்பதில் இரண்டுவித கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. ஆனால் அதே சமயத்தில் அவருடைய 50 வருட

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.**

[திரு. கே. பி. கோபால்] [1974 சனவரி 21]

அரசியல் வாழ்வில் ஆடம்பர செலவுகளைத் தவிர்த்து, சிக்கனத் தைக் கடைப்பிடித்தார்கள் என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிடவும், அதை இந்த அரசு பின்பற்ற வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தவும், தவறிவிட்டார்கள். மேலும், மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல்படுத்தவேண்டுமென்று காந்திஜி அவர்கள் சொன்னவுடனே, தன்னுடைய தோட்டத்தில் இருந்த 500 தென்னை மரங்களை வெட்டி விழ்த்தினார்கள். அதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “மதுவிலக்குத் தேவையென மகாத்மா சொன்னவுடன், மதுக்கலயம் கட்டாமல் இருப்பதற்கு, தோட்டத்தில் மண்டி நின்ற தென்னைகளை வெட்டிச் சாய்த்தார் வைக்கத்து வீரர்” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அந்த மதுவிலக்குக் கொள்கை குறித்து இந்த அரசாங்கத்தின் திட்டவாட்டமான கொள்கை என்ன என்பதை குறிப்பிடவில்லை. இந்த மதுவிலக்கு ஒத்திவைக்கப்படும் என்று இந்தப் பேரவையில் அறிவிக்கப்பட்டபோது நாம் அதை வன்மையாக எதிர்த்தோம். அப்போது நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் மதுவிலக்கு அமல் படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மேலவையில் மறைந்த எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் 2 கோடி பெண் மக்களின் அமைதியான வாழ்வைக் கெடுத்து விடாதீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்போது, முதலமைச்சர் அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களில் பெண்கள் வாழவில்லையா என்று தம்முடைய வாதத் திறமையால் பதில் அளித்தார்கள். முஸ்லிம் லீக் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள், இந்த மாநிலத்தில் மதுவிலக்கை அமல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டபோது, மற்ற இஸ்லாமிய நாட்டில் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அண்ணு வழியில் செல்பவர்கள், தயவுசெய்து மதுவிலக்கை அமல் செய்யுங்கள் என்று கேட்ட போது. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பாண்டிச்சேரி தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியின் தேர்தல் பிரகடனத்தில் மதுவிலக்குக் கொள்கை இடம் பெறப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டேனே, அது உண்மையா?

1974 சனவரி 21]

திரு. கே. பி. கோபால் : தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 67-ல் என்னென்ன உறுதி மொழிகள் கொடுக்கப்பட்டன, 71-ல் என்னென்ன உறுதிமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டன, அவைகள் நிறைவேற்றப்பட்டனவா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாங்கள் கொடுக்கப் பட்ட வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டனவா என்பதைப்பற்றி ஷி. எழுப்பவில்லை. வரப்போகிற பாண்டிச்சேரித் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியின் தேர்தல் பிரகடனத்தில் மதுவிலக்குக் கொள்கை இடம் பெறப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன், அது உண்மையா?

திரு. கே. பி. கோபால் : அப்படியே இடம் பெற்றாலும், அது நிறைவேற்றப்படுமா என்பதை நாம் முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே தேர்தல் பிரகடனத்தில் சொல்லப் பட்டவை நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்தது. அண்ணாவழி, ஜனநாயக வழி பொதுக்குழு தீர்மானத்தின்படி என்றெல்லாம் சொல்லி நாங்கள் மதுவிலக்கை ஒத்திவைக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது கள் விற்பனை தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சாராயம் விற்பனை அடுத்த ஆண்டில் தடை செய்யப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பூனை மதுவிலக்கு அமல் நடத்தப்படாது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த முடிவுகள் பொதுக் குழுவைக் கேட்டு எடுக்கப் பட்ட முடிவுகளா என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் ஒருசில பகுதிகளில் தொழில் துறையில் அமைதியின்மைபற்றிக் குறிப்பிட்டு இருந்தார்கள். அப்போது திருச்சி கிளை ஹாஸ்டலில் நடந்த சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு, அதற்கு வருத்தம் தெரிவித்து, அதுபோன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறுது என்று அறிவிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. திருச்சி கிளை ஹாஸ்டல் சம்பவம் பற்றி நாங்கள் எங்கள் கட்சியும், சுதந்திரக் கட்சியும் சபைக்கு வந்து, இந்த சபையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து அது குறித்து விவாதிக்கவேண்டும், அதற்கு நீதி விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டோம். மற்ற சில கட்சியினர் அந்தச் சமயத்தில் சட்டசபைக்கு வராமல் இருந்தார்கள்,

[திரு. கே. பி. கோபால்] [1974 சனவரி 21]

அன்று எங்கள் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாதது மட்டுமல்ல, நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்ததையும் ஏனாம் செய்தார்கள். வெளிநடப்புச் செய்வதற்காகவே சட்டசபைக்கு வருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், அப்போது சில விளக்கங்களையும் கொடுத்தார்கள்.

நாங்கள் மற்ற துறைகளிலிருந்து கிடைத்த செய்தியை வைத்துச் சொல்லவில்லை. திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கூறிய கருத்தை வைத்தும், திருச்சி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் மாண்புமிகு அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் கொடுத்த செய்தியை வைத்தும் கூறினேன், 3 டிரைவர்கள் ஹாஸ்டல் விடுதிக்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள் என்றும், அதன் பிறகு விடுவிக்கப்பட்டார்கள் என்று. ஆனால், இந்த கமிஷனின் அறிக் கையிலே திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. அந்த 3 டிரைவர்களும் கிளை ஹாஸ்டலுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படவில்லை என்று. இந்த அவைக்குத் தவறான தகவலை முதலமைச்சர் கொடுக்கிற அளவிற்கு இருந்த திருச்சி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மீதும், அந்த மாவட்ட அமைச்சர் மீதும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அல்லது அவர்கள் அறியாமலேயே அவர் களுக்குத் தவறான தகவல் தரப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அப்படித் தகவல் தந்த மற்ற அதிகாரிகள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது, அல்லது யார் அந்தச் செய்தியைக் கொடுத்தார் களோ அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

சிறுவாணித் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அண்டை மாநிலத்துடன் நம்முடைய மாநிலம் எந்த அளவுக்கு சுமுகமாக உறவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு என்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதிலே நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கேரள மாநில காவல் துறையினருக்கும் தமிழ்நாடு காவல் துறையின ருக்கும் ஒரு சுமுகமான உறவு இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக சம்பந்தத்தில் கம்பத்தில் ரூ. 100 கள்ள நோட்டு அச்சடிக்கப்பட்டு அது சம்பந்தமாக ஒரு போலி சாமியார் கைது செய்யப்பட்டதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்தி

1974 சனவரி 21] [திரு. கே. பி. கோபால்]

ருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக கேரளத்திலிருந்து வெளியாகும் கேரள மனோரமா என்ற பத்திரிகையிலே ஒரு கடுமையான குற்றச் சாட்டு நமது காவல் துறையினர் மீது சாட்டியிருக்கிறார்கள். அதாவது, கள்ள நோட்டு வழக்கில் நமது தமிழக போலீஸார் முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதில்லை என்பது மட்டுமல்ல, கம்பத்தில் காவல் நிலையத்தில் உள்ள சில அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்பது. இது மிகவும் கடுமையான குற்றச்சாட்டு. இப்படி மனோரமா பத்திரிகையில் மட்டும் வந்தது அல்ல. அதைத் தமிழ் படுத்தி, தீக்கதர் என்ற பத்திரிகையிலும், தினமலர், செய்தி ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. கடுமையான குற்றச் சாட்டு, தமிழக போலீஸார் ஆதரவு இல்லை, மறைமுகமாக ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு இதுவரையில் அரசாங்கத் தரப்பில் ஒரு பதிலோ, விளக்கமோ.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கள்ள நோட்டுக்காரர்களை நோட்டு தமிழக போலீஸார் மறைமுகமாக ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பது பத்திரிகை செய்தியா, அல்லது கேரளத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் யாராவது தெரிவித்திருக்கிறார்களா என்பதைச் சொல்லவேண்டும்.

திரு. கே. பி. கோபால்: 15-12-1973-ம் தேதியிட்ட மலையாள மனோரமாவில் வந்த செய்தியை ஒட்டி, 23-12-1973-ம் தேதியிட்ட தீக்கதரில்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தமிழக அதிகாரிகள் கள்ளநோட்டு அச்சடிப்பவர்களைப் பிடிப்பதில் தங்கனோடு ஒத்துழைக்கவில்லை என்று சொல்லியிருப்பது கேரள அதிகாரி யாராவது சொல்லியிருக்கிறாரா? அல்லது பத்திரிகை செய்தியா? நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு தயங்க மாட்டேன். விவரம் தெரிந்து கொள்வதற்காகக் கேட்கிறேன்.

திரு. கே. பி. கோபால்: கேரளத்தில் அதிகாரிகள் கூறியிருப்பதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. அது சம்பந்தமாக கம்பத்தில் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நோட்டீஸ் அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்த நோட்டீஸை நாளை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சமர்ப்பிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

[1974 சனவரி 21]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கேரளத்துப் பத்திரிகை யில் எந்த அதிகாரி, கேரள அதிகாரி, அறிவித்திருக்கிறார் என்ற குறிப்பு இருக்கிறதா? நான் பத்திரிகையைப் பார்க்கவில்லை. அதனால்தான் கேட்கிறேன்.

திரு. கே. பி. கோபால்: காவல் துறையினரால் நமது தமிழக ஐ.ஜி. அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இந்த விஷயம் எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்ன அதிகாரி என்று இல்லை. தலைவர் அவர்களே, உங்கள் அனுமதி பெற்று, அந்த நோட்டீஸை. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கேரள அதிகாரியின் பெயர் அந்தப் பத்திரிகையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா?

திரு. கே. பி. கோபால்: அந்தப் பத்திரிகையில் குறிப்பிடப் படவில்லை.

ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதைப்பற்றி திரு. விராசாமி அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். . .

THIRU K. T. K. TANGAMANI: Sir, are we sitting beyond 1:30 p.m.?

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Let the hon. Member finish his speech.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: He can continue his speech tomorrow.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் ஐந்து நிமிஷம் பேசி முடித்து விடுகிறீர்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நாளைக்கு ஐந்து நிமி டங்கள் கொடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பிற்பகல் 1.34 மணிக்கு பேரவை ஒத்திவைக்கப் பட்டது.